

به ناوی یهزدانی مهزن

بابهت

زهردهشتی کورد و خویندنه هوهیهکی فهلسهفی -- میژوویی

تۆزینه هوه و نووسین:

جهلال حاجی زاده

ZARATHUSTRA

پندار نیک

«ئەز لە ئايینی مەزدیسنا ریز دەگرم که فریدەری ئامرازی جەنگ و دژ بەشەر و خوینپەرییە.»
(بەسنا-هاتی ۱۲-خالی ۹). "ئەشو زەردەشت"

پێشەکی:

میزووی مروۆف تەنیا شروۆقە ی شەر و خوینپەری و پیکدادان نییە، بەلکوو ئایین و رییازی ژیان و کردەوی بە کەلک و ئەندیشە ی بەرزیشی تیا داها تۆتە گەر و بە روونی وەبەر چاو دیت، بە شیوێهەک که چرای ریی مروۆف و مروۆقایەتی لە قوناغەکانی دیکە ئینسان دەژمیردیت. بەبێدردوونگی یەکیک لە قوناغەکانی گونجاو و پربایەخی میزووی ژیان مروۆف، سەردەمی ئەشو(۱) زەردەشت بەدی دەکریت. دیارە لەبارە ی هەر کەسایەتی کۆن و شوین دانەر، چوونیتی وچەندایەتی ژیان، بیروبوچوون و دەسکەوتەکانی، قسە ی زۆر لەسەر دەکریت که زۆربە ی کات، تووێزەرەکان بە هۆی ئەوێکە بەلگە یەکی شاز و ریک و پیکیان لە دەس دان ییە، لە دەرنەنجامی لیکوۆلینە هوەکانیاندا ریکەگەلی جوراوجۆر دەبەرن؛ واتە، هەر یەکە، بە پیی توانای برینی هزری و رۆچوون بە دەقەکان و بوچوون و فامی خو، گریمانە ه و لیکدانە هوی جیاواز، تەنانە هت دژ بە یەک، دینە ه ئاراه، هەر بوێش تاکوو ئیستە، نە هتوانراوه، بریاریک ی پەسندکراوی گشتی لقم بارهوه بدریت.

هەرچەند پیموایە خوینە هانی ئەو بابەتە لەو رادەبرینە ه لەگەلمدان که پشکنین و قسەکردن لەسەر ئایینیک ی کۆن، گریدراو بەهوش رۆچوون بەبنج و بناوانی ئایینیک ی ئاوا دیرین، گەلیک چەتوون و دژواره و لە هەمان حالیشدا زۆر گرینگە. ناشاردیریتەوه بەدیرژیایی میزوو زۆر شتی کال و کرچ و ناراستیان پیوه دەلکیندیت، بە جوریک که لەکەودان و لیک هەلاواردنی راست لەناراست، نامومکین دەکات. دیارە ئەوێش پیویستی و پیوهندییەکی توندوتۆلی بە شارەزایی و بەلەدییهکی گەورە ی زانستانە هوه هیه.

بیشک، یەکیک لەو کەسایەتیە کۆن و مەزنانە ه، زەردەشت یا خود ئایینی زەردەشتی بە حیسیب دیت، هەر ئەو کەسایەتیە که بە گوۆقانی میزوو، وەک ئەسنیرەیهکی پشنگدار لە ناخی بەسەرھاتەکانی مروۆف و پیکھاتە میزووییهکان دەدرەوشیتەوه و رەهەندی رزگاری و بەختەوهری مروۆقی لە پیناوی دینی زەردەشت دە ستەبەر کردوو.

پر ئاشکرایە، هیشتا بە شیوێهەکی پوخت و هەمەلایەنە ه و دوور لە دەمارگیری، دەربارە ی سەردەم و زیدی لەدایکبوون و را و بوچوونە هکانی زەردەشت نە هکۆل دراو تەوه، هەر چەندە تووێزینە هوهیهکی زۆر و بەربلاو، لە لایەن تاقمیک ی بەرچاوی زانایان و میزووناسەکان لەمەر ئەو کەسایەتیە کراوه و گەلیک شت شیکراونە هتەوه، بەلام مەخابن زۆربەیان بوونە هتە کۆسپ و تەگەرەیهک لەسەر ریکە ی دروستناسی و شیکردنە هوی راستەقینە ه؛ هەر بوێش زۆربە ی کات ئەوهیان بە کەسایەتیەکی هەرەدیرین و هەندیک جاریش، ئەفسانە هی!؟ لە قەلەم داوه.

ئەگەرچی، تەنیا بەلگە ی متمانە هپیکراو بو تووێزەرەکان، دەربارە ی ئایینی زەردەشت، شوینی ژیان و لەدایکبوون، هەرۆهەا زمان و بیروبوچوونە هکانی ئەو پیاوه مەزنە ه، ئاقیستایە، بەلام ئەو راستییەش هیه که نامیلکە ی ئاقیستا، خو ی لە خویدا هەلگری هەندیک قسە و پیداجوونە هوهیه و بە تەواویی ناوهرۆکی ئەم پەرتووکە نە هسەلمیندراوه، لەگەل ئەوهش سوننە هت و کردار، وتار و باوهرپی زەردەشتیەکان لە روونکردنە هوی هیندیک لایەن و بەشەکانی ئایینی زەردەشت دەورگیرن. لە ساکارترین پیناسەدا دەتوانین بلین، زەردەشت، پەيامبەر و فەیلەسووفی گەورە ی کورد، یەکی لە ناودارترین هەلگەوتەکانی زانایانی جیھانە ه.

میژووی له‌دایکبوونی نه‌شوو زمرده‌شت

گه‌لیک راوبوچوون دهرباره‌ی سهرده‌می میژووی له‌دایکبوونی زهرده‌شت، له‌ئارا دایه؛ داتوانریت بگوتری که تاوه‌کوو ئیسته به‌ته‌واوی ساغ نه‌ه‌بوته‌وه.

ورد بوونه هوه له‌سهر به‌ره‌می توژره‌کان و پسپوړان، ئیمه ده‌باته سهرته‌و باوهره که، له میژوودا سی زهرده‌شت سهریان هه‌لداوه، به‌لام ئه‌وه‌یکه مه‌به‌ستی ئه‌و بابته‌یه و له هه‌موویان رونتره، هه‌مان زهرده‌شتی سیه‌م واته زهرده‌شتی کورده، که له ناوچه‌ی روژئاوای ئیران «گولی ورمی» و له بنه هماله‌یه‌کی (ماد) ی پپی ناوته مه‌یدانی ژیان.

ماموستا مه‌ردووخ له‌ناو په‌رتووکه به‌نرخه‌که‌یدا «میژووی کورد و کوردستان» ده‌نووسیت: ((زهرده‌شتی سیه‌م ههر ئه‌و زهرده‌شته‌یه که، به‌رکۆشه چه‌رسه‌که‌ی کاوه‌ی ئاسنگه‌ری کردوته ئالا و تا سهرده‌می ئیسلام ماوته‌وه.)) جیاوازی و دژایه‌تیه‌کی به‌رچاو له نیوان پسپوړه‌کانی ئایینی زهرده‌شتیدا له‌مه‌ر میژووی له‌دایکبوون و کوچی دوا‌یی زهرده‌شت هه‌یه که لیک نزیک‌کردنیان له‌یه‌ک نامومکینه؛ دوورترین کات که بو زهرده‌شتیان داناوه؛ هه‌زاره‌ی هه‌شته‌می پپیش زابین و نزیک‌ترینیشیان سه‌ده‌ی شه‌شه‌می پپیش زابینه ه.

(ئادونوس) و (ئهرستوو) له‌سهر ئه‌و باوهره بوون که، زهرده‌شت شه‌ش هه‌زار سال پپیش ئه‌فلاتون، واتا (۸۳۶۵) سال له‌مه‌وبه‌ر ژیاوه. هه‌وه‌لین میژوو نووسی یونانی، خسانتوس ده‌لیت: «سهرده‌می زهرده‌شت، (۶۰۰۰) سال پپیش په‌لاماری خه‌شایارشا بووه.» (هیرمودورس) کاتی له‌دایکبوونی زهرده‌شت، پینج هه‌زار سال به‌ر له شه‌ری به‌ناوبانگی یونان و ترؤیا، داده‌نیت. (میری بویس)، (۱۷۰۰ - ۱۵۰۰) ی پپیش زابین به‌راست ده‌زانیت، (هومباخ) ده‌لیت: «به‌پپی هه‌ندیک به‌لگه لیکدانه هوه، رهنکه (۱۰۰۰) ی پپیش له‌دایکبوونی عیسا راستتر بیت.»

به‌و زانایانه ه ده‌توانین ئه‌وانه هیشی پیوه زیاد بکه‌ین که ههر یه‌که خاوه‌ن رایه‌کی تایبه‌تین. ماییر، زندووک وه شدر (کو‌تایی هه‌زاره‌ی دووه‌م و سه‌ره‌تای هه‌زاره‌ی ئه‌وه‌لی پ.ز.)، بارتولومه (نزیکه‌ی ۹۰۰ پ.ز.)، کلیما (۷۸۴ - ۷۰۷ پ.ز.)، شپیستر (۷۲۱۹ ی پ.ز.)، ئه‌گرانووسی یونانی (۴۰۰ ی پ.ز.)، دیورنوس لوتریوس (۲۱۰ پ.ز.)، توپومپوس (۴۰۰ پ.ز.)، میر، میژووناسی ئوروپایی (۹۷۰ پ.ز.)، ژان وارن (۶۴۰ - ۵۸۲ پ.ز.)، هرتسفیلد (۵۲۲ پ.ز.)، گزانتوس (۱۰۸۰ پ.ز.)، میستر جاکسن (نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی هه‌وته‌می پ.ز.)، ئولمستدی ئامریکایی (نیوه‌ی سه‌ده‌ی شه‌شه‌می پ.ز.)، برستد، زانای هاوچاخی ئامریکایی (۵۷۰ پ.ز.)، پورداد (۱۱۰۰ پ.ز.)، بیرونی (۲۵۸ سال پپیش زال بوونی ئه‌سکه‌نده‌ر، واته ۵۸۸ پ.ز.)، مه‌سه‌وودی له‌په‌رتووکی مروه وه جه‌له‌ه‌بدا (مه‌ودای نیوان له‌دایکبوونی زهره‌شت تا سه‌رکه‌وتنی ئه‌سکه‌نده‌ر ۲۵۸ سال ده‌زانیت). ماموستا زه‌بیح ول‌لای بیهروز له‌نووی ترین به‌ره‌می خوئی «تقویم وتاریخ در ایران» دا وای بو ده‌چیت که، روژی یه‌که‌می هه‌زاره‌ی ده‌ه‌م، به‌رانبه‌ر به‌دووشه‌ممه، خورداد روژی شه‌شه‌می ره‌شه‌مه (۲۴۰۰) سال به‌ر له‌دیروکی یه‌زگه‌ردی واته (۲۷) ی ماری (۱۷۶۸) ی پپیش زابینی هاتوته به‌شارتن.

هه‌روه‌ک ده‌بیزیت له‌و باره‌وه رای جیاواز و ته‌نانه هت ناته‌باش له‌گور دان که وه‌ک نمونه ه، به‌تاقمیکی زور که‌م ئیشاره‌مان کردووه، به‌واتایه‌کی دیکه، هیچ کام له‌نوسه‌ران و میژووزانه هکان به‌ته‌واوی له‌سهر گریمانه ه و بوچوونه هکانی یه‌کتر کوک نین.

خودی زهرده‌شته‌کان به‌پپی نه‌هریت، خورداد روژی (۶۶۰) ی پپیش زابین واته روژی شه‌شه‌می مانگی فه‌روه‌ردین (خاکه‌لیوه) یان قه‌بوول کردووه و بو کار و باری ئایینی و جیژن و هه‌لسوکه‌وتی پیویست، ده‌کاری ده‌که‌ن.

زیدی له‌دایکبوونی زهرده‌شت

ههروهك لهسه مژوو لهدايكبوونی زهردهشت، راجياوازی و ناكوکی ههیه، لهمه زید و مهلبندی لهدايكبوونیشی بیرورای جياواز و تهنا هت لهیهك دوور ههن، ئاشكرایه لهوبارهوه زور قسه كراوه و گهلیك وتار نووسراوه، بهلام رایهکی هاوبهش له لایهن نووسهران و خوازیاران زهردهشت له ئارادا نییه. نووسهری بهناویانگی ئیرانی، پورداوود دهلیت: «سهبارت به زهردهشت و موغهكان له پهرتووكی یونانیدا زانیاری زوره بهلام ئهو زانیاریانه ه شیواو و تیکهلاوی ئهفسانه ه، ئهگهرچی هیندیک له تویرهانی وهك، بنونیست ویستویانه ه ئهو شیواوی و پهشیویه راست كهنه هوه». (، بابتهی زهردهشت و روزههلاتناسهكان، محمهد ئهمهدیان، ههفتهنامهی دیدگاه، ژمارهی دهههه).

تاقمیک له میژووژان و پسپووانی روومی، لهوانه ه، سین لوس، پانودروس، قاسیلی نیکیتین و ... ولاتی بهلخ (ئهفغانستان) به شوینی لهدايكبوونی زهردهشت دهزانن. یهك لهوانه ه، کیتریاس، زهردهشت بهپاشای بهلخ دهزانیته كه له روزههلاتی ئیرانهه لکهوتوه.

دهستهیهکی تر، روزههلاتی ئیران به زیدی سه رهه لانی زهردهشت دادهنن. ئینیرگ نووسیویهتی: «نیشتمانی بنه ههتی زهردهشت، خوارهزم بووه و گاتاكان له شاری (راگا - راغه) نووسراوه».

كومه لیکي بهرچاو له زانایان و كوله رهكان، روزههلاتی کوردستان به ناوچهی له دايكبوونی زهردهشت دهناسن؛ بو نمونه، (بروسوس) ی یونانی، بارتولومه، گلدنیر، جاكسون، هرتسفلد، دياكونوف، هیرودوت، هرمت ئاشپیگیل، میری بوییس، میلز، رودولف، ئالتهیم، پورداوود، مستوفی و ... لهمه پ ئه رایه پیمان داگرتوه. همدوللای مستوفی له پهرتووكی (نه ههزه تولقلووبدا) ناوی رووباری مردووده بات كه له کیوی سه ههندهوه سهرچاوه دهگریته و له مهراغه تیده په پیت و پاشان ده پزیتته گولی ورمی؛ به واتایهکی دیکه، ناوبراوا ئامازهی به ناوچهیهك کردوو كه مهلبندی زهردهشت له روزههلاتی کوردستانی گهوره ده ناسریت. به پیی باوه ری (بروسوس) ی یونانی زهردهشت دامه زیننه هری بنه هالهی "ماد" ه و (۲۳) سهده پیی زاین ژیاوه، زیادله وهش دریزه به دوانه هكهی ده دات و روزههلاتی ئیران به زیدی له دلیكبوونی زهردهشت دهزانیته. (تاریخ و فرهنگ ایران كهن)،

ئاشكرایه، لهمه زید و لهدايكبوونی زهردهشت له پهرتووكی پیروزی ئافیسنا، واته بهشی دینکرد، كه تا كورتیک ئامازهی پی دراوه، ههروهها له فه رگهردی نوزدههه له نامیلکهی (قیندیدا) ییش لهمه پ پهیدا بوونی زهردهشت و به رهه لستکاریه كهی له هه مبه ر ئه هریمن قسهی لهسه ر كراوه، به لام کیسه كه لی ره دا دیتته گوری كه پیویست دهكات ناوه كانی كونی ئافیسنا یی و میژوویی له گه ل واقعیته كانی ئیستا به راورد بكرین و هه لسه نگی ندرین؛ كه هه لبت هه ری كه ریگهی خوی دهگریته بهر و لیدوانی خوی پیشكesh دهكات ! لكاو به وانesh لهمه پ ئه په یامهینه ره كورده، له ناو دهقی «یهشته كان» دا ئامازهی پی دراوه به گویره ی ئه و دهقانه، زهردهشت له ولاتی ناسراو به ئه ئیرین وه ئیجه، له كه ناری چومی دائیتی له ناوچهی گه لانی ئیرانی "ماد"، چاوی هه لئاوه، ههروهها له (زامیادیه شت) ییشدا ئه و بوچوونه پشتراست دهكریته وه.

هه ر وهك ئامازهی پی درا، لهمه پ شوینی لهدايكبوونی هه زه رته ی زهردهشت، چه ندين بوچوونی جياواز و لهسه ر مه رامی جياجیا له گور دان، هه ندیک ده لین شوینی لهدايكبوونی یا خود (ره گه، رهغه، راگه) گوندیکی، نزیک رووباری هاموونه ه و تاقمیک دیکه ده بیژن، شیزی مهراغه، جیگهی لهدايكبوونی زهردهشته، له م لاشه وه هه نی تر لهسه ر ئه و باوه رهن كه، (ره گه) ی ئافیسنا یی هه مان شاری ره یی نزیک تاران ه، به لام ئیمه وای بو ده چین كه زید و مهلبندی لهدايكبوونی زهردهشت، له ناوچهی موكریان و شاری سه رده شتی ئیستایه و هه لبت ههروهك لهمه پ ئه بوچوونانه هی سه ره وهش به لگه یه کی بنچ پر له گور دا نییه، ئیمهش ئه و رایه وهك ئایه یه کی

بئ ئەملا و ئەولا و ھەرەدروست ناھینینە ھ بەرباس، بەلکوو بۆچوون و ئاسەوارەکانی ھەنووکەیی و بەراوردکردنیان، ئیمە دەباتە سەر ئەو باوەرە.

پروفیسۆر محەمەد ئەمین زەکی لەسەرئەو رایە پێی چەقاندوووە کە، ئیتر جیی ھیچ گومانیک نییە کە زەردەشت لە باکووری نیوچەیک پیناوەتە مەیدانی ژیان کە ئەورۆ بە نیوچەیی موکری دەناسریت، زمانی ئەو نیوچەیکەش نزیکترین زاراویە لە نووسراوەکانی زەند و ئاقیستا، واتە دەتوانین بئین لەبنە ھەتدا زاراوی کوردی موکری. ھەتە ئەو بیرورایە ئەلایەن ھوارت (Huwart) و دارمستتر و تاقمیکێ دیکە کاری زۆر لەسەر کراوە، بە جوړیک کە بە ئەو دەرەنجامە گەشتوون کە ئاقیستای زەردەشت بە زمانی مادی و کوردیی ئەورۆ ئەنووسراوە. (پروفیسۆر محەمەد ئەمین زەکی بەگ- ترجمە، حبیب اللہ تابان، کورد و کوردستان).

راستیەیکە ئەو یە کە، پپانی خەلکی دەقەری سەردەشت بە تیکرایی ھەر لە کۆنە ھوہ لەسەر ئەو رایە سوورن کە لە لایەکەوہ شاری سەردەشت، بە تاییبەتی بەشی کۆنی ئەو شارە یا خود نیزیەرۆ «ناوی کچی زەردەشت یا خود یەکی لە سەردارە بەناوبانگەکانی زەردەشت»، ھەر لە زەردەشتەوہ وەرگیراوە و وشەیی سەردەشت بە دریزایی کات بگۆر کرایی زەردەشتە، لە لایەکی دیکەشەوہ، ولاتی لەدایکبوونی زەردەشتی پیغەمبەرە؛ دیارە لە رووی زمانە ھوانیشەوہ، ئەوہ مسۆگەرە کە زۆربەیی ھەرە زۆری وشەکانی کۆن، گۆرانیان بەسەردا ھاتووە. بۆ وینە ھ، وشەیی "پەس"ی ئاقیستایی، بە وشەیی "پەز"ی ھەنووکە گۆردراوە، ھەرۆھا گۆرناکاری و جیگۆرکەیی نیوان پیتی (ز) و (س) دیارەیکەیی زۆر زەقە، بۆ نموونە ھ:

زیو ← سیم، ئەزمان ← ئەسمان، پەز ← پەس

ئەگەر سەردانیکی ناوچەیی سەردەشت و گوندەکانی بکەین، بە روونی دەبینین کە ئاسەواری چاخی رۆژپەرەستی و ریزگرتن لە ئاگر و رۆشنایی بە ھەر بەرد و شاخ و دەشت و دوندی کیویکەوہ دیارە، زۆربەیی ھەرە زۆری دیھاتەکانی سەردەشت خاوەن میژووویەکی چەندین ھەرزار سالەن، خدە و خووی دیپین و کردەوہ و رەوشتی شوپن ھەلگرتوو، ھەنووکەش بەزەقی وەبەر چاوە دەکەوێت و باوی ھەییە ئەگەرچی خەلک بۆ خویشیان ئاگاداریەکی ئەوتویان بەسەردا نە ھبیت.

ماوہیکە لەمەوہەر، لە شاروچکەیی رەبەت (رەپەت، رەپەتوین، رەپیتوین و ...) سەر بە شاری سەردەشت و موکریان تەپۆلکەیکە دۆزراوەتەوہ کە دەگوتری پایتەختی مانایەکان یا خود ھەمان موساسیر (مزازیر) بە واتای شاری خوی خۆر لە قەلەم دەدری؛ لە رووی ئاسەوارە دۆزراوەکانی ئەو شارە کۆنە ریزگرتن لە رۆژ، رووناک و ئاگر مسۆگەرە، کە وایە لە باری زانستی میژووناسی و کۆمەلناسی و زمانناسیەوہ، رەوایە ئەو «گریمانە ھیە» کە زۆر لە راستی نزیکە، دەربیرین کە ویدەچیت، "سەردەشت" زیدی لە دایکبوونی زەردەشتی پیغەمبەر بیت.

بۆ پتەوکردنی ئەو باوەرە، بە پپووستی دەزانین، زۆر بە کورتی ئەم خالانە ھ وەبەر چاوە بخەین.

۱- ئاسەواروشوینە ھوارە کۆنە ھکان، ئاگرخانە ھکان، زمان و کولتور، ناوی رووبار و چیا و شاخەکان، ئەشکەفت و دۆلەکان و ھەرۆھا کۆمەلک بۆچوون و داب و نە ھریتی ئەو ناوچەیی ئیمە لەو باوەرە نزیک دەکاتەوہ. زنجیرەچیاکانی قەندیل و ئەشکەفت و ئاگرخانە ھکانی ئالان لەم بارەو بئ وینە ھن، سویندخواردن بە رۆژ، خۆر و تیشک لەم نیوچەیی شتیکی زۆر ئاساییە.

۲- وپپرای ناوی سەردەشت، ناوی زۆربەیی ھەرە زۆری گوند و دیمانە ھکانی ئەم شارە نیشاندەری پپوہندیەکی زۆر قوول، بە سەردەمی ئەشوو زەردەشت و ئایینی زەردەشتی یەوہ دەرخیندریت.

ھۆرمزائ (ھۆرمزگان، ھۆر، ھەر، مزوگ، مزگت، مزگەوت، ئەھورمەزدا، ئەھورمزد، ھورمزد)، رەبەت (رەپیتوین)، مارەغان (مارەگە، مەرەگە، مارگەکان، مەرگەکان، مەرگەکان و ...)، مەزناو (مەزناوا، مەزن ئاوا و ...)، ئالان (ئاران، ئارانی)، ئەشکان، ئەسپەمیژە، کاژان، بیئاسپ، ھەندائ، قەلاتاسیان، گاکوژان، وەردئ، سنجوئ، زیوہ، گلکەنگ، سلکتان، پاراستان، دیگە، بریتە، سوستان، وەرگیل و ...

به‌ویژه قسه‌یه‌کی گه‌زافه‌مان نه ه‌کردوو ه‌گه‌ر بلّین: دوور نییه که واده‌ده‌رکه‌ویت، سه‌رده‌شت هه‌ر ئه‌و زیّد و مه‌له‌ندی له‌دایکبوونی زه‌رده‌شت و چۆمی "که‌لۆئ" ش، هه‌ر ئه‌و رووباری "دائیتی" بیّت!

زۆریه‌ی میژووژان و رۆژه‌له‌تاسه‌کان، له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ کۆکن که ئوشوو زه‌رده‌شت له‌ سالّی (۱۰۸۰) ی زاینی پیناوه‌ته‌ گۆره‌پانی ژیانه‌ هه‌. ئه‌وه‌ش قسه‌ی له‌سه‌ر نییه‌ که گاتا‌کانی زه‌رده‌شت (به‌ واتای سرووده‌ پیرۆزه‌کان) یا خود ئاقیستا، تاییه‌تمه‌ندییه‌کی پته‌و و زۆر قوولّی به‌ ژیا‌نی مرۆقی ئاریایی و کورد هه‌بووه، بیگومان ئه‌و په‌رتۆکه‌ پیرۆزه‌ به‌زمانی ئاقیستایی واته‌ کوردی کۆن نووسراوه‌ (مینۆرسکی-هیرتسفیلد، پورداوود، دارمستتر و ... له‌و باوه‌ره‌دابوون).

وشه‌ی زه‌رده‌شت و واتاکه‌ی

وه‌ک گشت دیارده‌کانی پپوه‌ندیار به‌وسه‌رده‌مه، له‌مه‌ر واتای زه‌رده‌شت تییبینی و رابۆچوونیک‌ی هاوبه‌ش و وی‌کچوو له‌ ئارادا نییه‌.

زه‌رده‌شت بناغه‌دارپژێری بیهدینی (بادینی) یا خود دینی زه‌رده‌شتی له‌ زاراوه‌ی په‌هله‌وی و فارسی نویدا، به‌ جوړگه‌لی جیاواز هاتوو، به‌ واتایه‌کی‌تر هه‌ر که‌س و کۆمه‌لێک، به‌ پپی دیالیکتی ناوچه‌ی خۆی، ئه‌م وشه‌یه‌ی کرک کردوو، وه‌کوو (زه‌رده‌شت، زه‌رته‌شت، زه‌رتۆشت، زه‌رتۆشته‌ر، زه‌رتۆشته‌را، زاده‌هیشته‌، زه‌ردتۆشت و ...). (فره‌نگ، واژه‌های اوستایی، احسان بهرامی - جلد ۲ - ص ۵۷۸)

هه‌روه‌ها له‌نیو یۆنانییه‌کان به‌ «زابرتاس» و «ئاموسوتس» ناوی هینراوه‌.

تاقمیک ده‌لّین: (زه‌رته‌وشتر) له‌ وشه‌ی (زه‌رت) به‌ واتای زه‌رد و (هوشتر) به‌ مانای حوشتر، هاتوو که‌ کۆی وشه‌که‌، ماناکه‌ی ده‌بیته‌ حوشتری زه‌رد یا خود خاوه‌نی حوشتری زه‌رد.

وشه‌ی زه‌رده‌شت له‌ ده‌قه‌ پیرۆزه‌کانی ئاقیستادا، به‌ چه‌شنی زه‌ره‌تۆشته‌را (zaratusrta) وه‌به‌رچاوه‌که‌ویت. دوکتۆر محه‌مه‌د جه‌واد‌ی مه‌شکوور ده‌بیژیت ((ناوی زه‌رده‌شت له‌ ئاقیستادا به‌ "زه‌ره‌تۆشته‌را" به‌ واتای خاوه‌ن حوشتری زه‌رد، هاتوو)).

ئازه‌رگۆشه‌سپ ده‌نووسیت: ((ئه‌م وشه‌یه‌ پیکهاتوو له‌ (ئوش) به‌ مانای سووتاندن و (زه‌رد) به‌ واتای زی‌ر، که‌ به‌ یه‌که‌وه‌ ده‌بنه‌ ه، رووناکی خاوی پرشنگدار.))

له‌ لایه‌ن (هرمودۆس، گیلیر، راولینسون، ماکس مولیر، هیینتس، بارتولومه، جه‌لاله‌ددین ئاشتیانی، پورداوود و ... گه‌لێک مانای وه‌ک ئه‌ستیره‌ناس، ئه‌ستیره‌ی زی‌رین، حوشتری پیر و تووره‌، ستایشکاری به‌رز و ... بو‌ زه‌رده‌شت لی‌کدراوه‌ته‌وه‌.

به‌ رای ئییه‌، ده‌سته‌واژه‌ی (زه‌ره‌تۆشته‌را) له‌ دوو وشه‌ی لی‌کدراوی (زه‌ره - زه‌ره - زه‌ر - زی‌ر) به‌ واتای زه‌رد و بریقه‌دار، وه‌ (توش - تش - تیش - تیشک) به‌ واتای بروسکه‌ی نوور و خۆر پیکهاتوو، که‌ به‌ سه‌ریه‌که‌وه‌، واتای تیشکی زی‌رینی خۆر، تیرپۆژ، زه‌رپاتی پرشنگداری هه‌تاوی، لی‌ ده‌بیته‌وه‌.

روونه‌ ه، ماک و چاوه‌گی هه‌ر دوو واژه‌که‌، واته‌، (زه‌ر) و (توش) به‌ واتای زی‌ر و تیشک له‌ ئاقیستادا هه‌ر به‌و شیوه‌ و مانایه‌ هاتوو و له‌ زاراوه‌ی په‌هله‌ویشدا گۆرانی به‌سه‌ردا که‌وتوو، سا هه‌ر ئیستاش کورده‌کانی باشوور و باکووری کوردستان، هه‌ر به‌و جوړه‌ له‌ بو‌یژه‌ی رۆژه‌فدا به‌ کاری ده‌بن.

به‌چاوه‌ خشاندنیک به‌سه‌ر لاپه‌ره‌ نووسراوه‌کاندا، بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ نازناوی زه‌رده‌شت، سپیتمان یا خود ئه‌سپیتمان بووه‌، هه‌ر کاتی ناوی هینراوه‌، ئه‌م واژه‌یه‌ش که‌ ئاقیستاییه‌ به‌ دوا‌ی ناوی زه‌رده‌شت و پاشکۆی ناوه‌که‌ هاتوو، به‌ واتای سپی و ره‌نگی روونی سپی‌یه‌، که‌ ئه‌میش واژه‌یه‌کی کوردی ئه‌ورپۆی‌یه‌، که‌ وایه‌ کۆی واژه‌ی زه‌رتۆشته‌را ئه‌سپیتمه‌یه‌ که‌ واتای تیشکی پرشنگداری سپی (خۆر) ده‌به‌خشیت.

په ږتووکي پيروزي ئاقیستا

ئەشوو زهردەشت، خاوهن نامیلکه یه کی پيروزه، که به ناوی ئاقیستا دهناسریت. وشه ی ئاقیستا به واتای کړنوش و ستایش، بناغه و کۆله که، پيروز و... لیکدراوه ته وه. ئەو په راوه که به زمانی ناسراو به ئاقیستای «مادی یا خود کوردی کۆن» (٤) نووسراوه، له راستیدا زمانی ئایینی ئاگرخانه ه و مووبه د و موغه کانی مادی بووه، ئەلفووبییه کی تایبته به خۆی هه یه که زۆربه ی کات به (دین ده بیره) ناودیر ده کړیت. نامیلکه ی ئاقیستا ته نیا کتیبیکه به زمانی ئاقیستای «کوردی کۆن» که ئیمه له بیر و باوه ر و فرههنگ و بۆچوونه هکانی باب و باپیرانمان ئاگادار ده کاته وه و له م باره وه زانیاریمان پێ ده به خشی. مه سعوودی له په ږتووکي (مروج الزهب) دا دهنووسیت: ((نامیلکه ی ئاقیستا له دوازه هه زار بهرگدا، به ناوی زير نووسراوه.)) زیاده له وهش (محمد جریر طبری) که له سالانی (٣١٠) ی کوچی وه فاتی کردووه له ناو کتیبه میژووییه که یداا باس له (١٢) هه زار بهرگ په ږتوک ده کات که ئاقیستای له سهر نووسراوه. (تاریخ تمدن و فرهنگ ایران کهن- دکتر هوشنگ طالع).

له راستیدا ئاقیستا په راوی مه زداییه و چاوگی هیدایته و سه رچاوه ی زانیارییه، په یامی چاکه خوازی و چاککردن و راستکردنه هوه ی بنه ه ما سه ره کییه کانی ئایینی زهردەشت له م په ږتوکه دا ئاراسته ی مرؤف کراون.

(رضا مرادی غیاث آبادی) له په ږتوکي «ئاقیستای کۆن» دا ئاوها دهنووسیت: ((ئاقیستا له سی بهش پیکهاتووه. ئاقیستای کۆن که ده گه ږیته وه بۆ چاخی پيش زهردەشت.

به شی دووه می ئاقیستا که بریتیه له «گاتاگان، گاهه کان، گاسه کان»، له راستیدا سروده بی خه وشه کانی خودی زهردەشتن که له باری زمان و شیوه ی نووسین، کۆنترین به شی ئاقیستا پیکدین.

به شی سیه می ئاقیستاش، له باری کاتیه وه، بریتین له: یه سنه هکان، یه شته کان، قیسپه رد، قی ندیداد و ورده ئاقیستا، که گشتیان به ئاقیستای نوئ له قه له م دهرین.))

دارمستربش هاودهنگه ده گه ل ئەو رایه که ئاقیستا له دوو به شی سه ره کی، واته ئاقیستای کۆن (که له پيش ئەشو زهردەشت نووسراوه) و ئاقیستای سه رده م یا خود نوئ «متأخر» پیکهاتووه. ئاشکرایه، تاکوو ئیستا، ته مه نی کۆنترین به شه کانی ئاقیستا روون نه ه بۆته وه، گوايه ئاقیستا له سه رده می ساسانیه کاندا (٢١) نه هسک (برگه و بهش) بووه که، یه که م جار به خه تی دین ده بیره، نووسراوه ته وه.

هسه ن پیرنیا دهنووسیت: ((زهردەشت خاوهن دوو په ږتووکي پيروز بووه که به ناوه کانی ئاقیستا و دین کورد ناسراون، ئاقیستا له سه ر پيستی دوازه هه زار گامیش نووسراوه ته وه.)) . به پپی به لگه حاشاهه لنه هگرانیکي میژوویی، ئاقیستا دوو جار سوتیندراوه؛ جاری یه که م، دوا به دوا ی دابرسکانی ئەسکه نده ر و پاش ورگیږانه هوه ی ئاقیستا به زمانی لاتین و گوازتنه هوه ی نووسخه یه ک بۆ یونان، له لایه ن ئەسکه نده ره وه سوتیندراوه و جاری دووه م، له کاتی په لامار و راوه دوونانی فرههنگی و هیږشی سه ربازی عه ږه به کان و دوايش مه غوله کان، سوتیندراوه و زۆربه ی نه هسه کانی ئاقیستا له به یین چوون. بۆ نمونه ه له وانه ه ده توانین ئامازه به نه هسکی پینجه م و هادوخت نه هسک (بیسته مین بهش) و... بکه یین، که فه وتاون. (زردشت پیامبر ایران باستان- هاشم رضی)

ژیان، رهوش و بۆچوونه هکانی زهردەشت

به گویره ی ده قه کانی ئاقیستا و نووسراوه ی زهردەشتیه کان، زهردەشت له خیزانیکي ده سه لاندان و خاوهن کشت و کال (به وته یه ک فره مانږه وا) له دایکبووه.

زهردهشت فهيله سووف و پيغه مبهريكي به رهگهز كوردی، هۆز و كۆمه لانی ئيراني، له ولاتي ميديا (موكريان و رۆژه لاتي كوردستان) سهري هه لداوه و نيشته جيی گوندى (رهگه)، له ليواری چۆمی دائینی بووه.

زهردهشتیه كان تاسی و ههشت پشت، ناوی باب و باپیری زهردهشتیان شیکردۆته وه و بنه چه که ی دهگه پویتیته وه سه ر مه نوو چیه ری پيشدای که له ئاقیستادا ناوی هیئراوه.

مامۆستا مه ردوخ، ناوی نو کەس له به رهی ئە شو زهردهشت به و جوړه ده زانیت: ((زهردهشت، كورپی پیرسپ، كورپی كیدا، كورپی ئاریاک، كورپی ئاگه ند، كورپی ئاگیر، كورپی مامیر، كورپی هه رزیان، كورپی ئە سپیتمانه ه.)) . (میژووی كورد و كوردستان، محهممه د مه ردۆخی كوردستانی، وه رگی رانی، محهممه د سه عید)

له هه ندیك به لگه ی تر دا ده گوتریت، ناوی باوکی، پوروشسپه و دایکی دوغزووا و باپیره گه وره ری هیچه ستپه بووه. یه كی له گرینگترین سه رچاوه ی په هله وی له مه ر زهردهشت و شروقه ی ژیانی ئە و مه زنه دوو نامیلکه ی "دین كورد" و "زات ئە سپه رم" ده نرخی ندرین، هه روه ها له ناو ده قه كانی فه رگه ردی نۆزده هه م، له مه ر ره وش و ژیان و جیهان بینی زهردهشت، گه لیك شیکاری و لی دووان هاتۆته ئراوه.

له خالی (٤٦) ی دین كورددا هاتوه كه ((پيش هه لباژاردنی زهردهشت له لایه ن ئە هورامه زدا، بو پيغه مبه ری، ئە و تاییه تمه ندی و خسوسیاته ی لی وه ده ر كه وتوو؛ تیروانین و ئە ندی شه ی زهردهشت به رفراوانتر له هه موو جیهان بوو؛ گه لیك به رزتر و بالانتر له هه ر شتیکی ئە و جیهانه ه، ئاوزه و ئە قلی بووه كه به یارمه تی ئە و زهینه ه، توانسته ی هه لسه نگانندی گشت شتیکی هه بووه و شی كردۆته وه؛ حافزه یه کی بوو كه به وزه ی ئە و، هه موو شتیکی وه رده گرت؛ خاوه ن ئاوزه و ئە قلیك بووه كه به هاریكاری و سوود وه رگرتن له وی، هه موو مه سه له یه کی روون ده كرده وه و توانای ته شخیص و لیكدانه هوه ی پی ده به خشی؛ تاسه یه کی زۆری بو پاریزگاری و پارسایی هه بووه و ...)) . (تاریخ تحلیلی صدر اسلام - انتشارات پیام نور)

به وته ی نووسینه ه پیروژه كانی ئایینی زهردهشتی، له دایكبوونی زهردهشت هه ر له پيشه وه رایانگه یان دبوو، سی رۆژ به ر له دایكبوونی، بازنه هیه ك له نوور، خانووبه ری پوروشه سپی گرت به ر، به شیوه یه ك كه خه لکی گوندى (راگا) گومانی برد كه دئییه كه ئاگری تییه ر بووه و كاتیك چوون و بینیان، هیچ جیگه یه ك له گونده كه ئاگری تییه ر نه ه بووه، به لكوو، بلیسه ی روناکی ئاگر، هیمای له دایكبوونی مروقیکی باشكویه. (وجرکرد دینی - خالی ٥) .

زهردهشت، كاتی له دایكبوونی پیده كه نی، سه رپای ئە وه، سروشتیش به له دایكبوونی شارمان بووه، له ناوقه دی ئاگریان هاویشت، به لام ئاگر ئە وی نه ه سووتاند. (وجرکرد دینی - خالی ٥)، له سه ر چه قی ری ئازهللی وه ك، گامیش و ئە سپیان به جی هیشت، به لام زهردهشتیان له مردن و هیزه خراپه كان پارازتوو، له ناو كونه ه گورگیکی برسی و بیچوه كوژراوه یان دانا، به و هیوایه كه له ت و په ت بكریت، به لام به خو شیییه وه له لایه ن دیله گورگه كه پاریزگاری لیكرا، به بی گه می و هیچ ئامرازیک، له رووباری دائییتی په ریوه ته وه. (وجرکرد دینی - خالی ٥) .

ئە شو زهردهشت، له كه لاله ی لاوه تیدا «حه وت ساله گی تا پازده ساله گی» له لایه ن زانایه کی هزرقان و گه وره پیاوی ئایینی ئە و كاته، به ناوی بورزین، خه ریکی فی ر بوون و وه رگرتنی بنه ه ما سه ره كیییه كانی دینی و شیوه ی كشت و كال و شیوازی ده رمان كردنی پزیشکی بووه، هه ر بویه ش ئە و به رزه ره وشته له ته مه نی (٢٠) ساله گیدا، بریاری دا له گوشه یه کی بی قره خه لوه ت بكات و بی ر بكاته وه، هه ر به و مه به سه ته ش مالیات و خزم و كه سی خو ی به جی هیشت، به و هیوایه كه بو رزگار كردنی خه لکه كه ی ریگه چاره یه کی به خته وه ری بدۆزیته وه په نای بو کیو برد.

زهردهشت به ماوه ی ده سال له گه ل سروشتی قۆهۆمانا، به ره و ریبازی راسته قینه هی ئە هورامه زدا یا خود ئیزدی بالا، ریئمایی و ریئوینی ده كریت، به م شیوه، زهردهشت چه ن دین

که پرت له گه لئ ههوراموزدا و شهش ئه مشاسپه نند(۴)، دیدار دهکات و نیوی بنه ه ما سهره کییه کانی چاکه و راستی ده بیټ و خوئی بو گه پانه هوه ورینوینی کردنی خه لک ته یار دهکات (زاد ئه سپهرم - خالی ۷). له په رتووکی گاتا کاندا، ئاوا هاتوو ه ((... ئا ئه و جیگه یه ی که هیژ و توانم هه یه، [خه لک] رینوینی ده که م، تا دین و ئایینی راسته قینه ه بدوزنه هوه.)) (یه سنا ۲۸ - خالی ۴).

پاش ده سال راز و نیاز له گه لئ ههورامه زدا و خه لوه کیشان، سهرئه نجام له ته مه نی سی سالی دا سروشتی (وه چی) بو هاتوو ه و زهرده شت، وه ک به رجه سته ترین په یامه ینه هری ههورامه زدا و پیغه مبه ری خه لکانی ئاریایی به ره و ئاسو یه کی روون و راسته قینه ه، به لام دژوار، راسپی ردا. به وردی له گاهان ههورامه زدا (ahonarada gatha) له مهر چو نیه تی، راپیژ و وتاری ههورامه زدا، هه مومهن و هه شه، سه باره ت به هه لپژاردنی زهرده شت به پیغه مبه ری قسه کراوه.

هه شوو زهرده شت، به هوئی رینمایي خه لک ووتار و ووته ی نوئ و یه کتا په رستانه و تیکه ه لچوون له گه لئ هه ریمه نیه کان، له لایهن که ویه کان(۲) (ده سه لاتدران) و که رپه نه هکان(۳) (ماموستایانی پیشووی ئایینی - کاهنه هکان) هه ره شه ی لی ده کریټ.

کاربه دهستان و ماموستایانی ئایینی کوئن، به یه که وه هه نجوومه ن و دانوستانیکیان پیگه یناو و گشتیان، ده نگیان به دوور خستنه هوه و شاربه ده ر کردنی زهرده شت دا؛ بو یه ش زهرده شت له هوره کانی «سرووده کانی زهرده شتی که به چه شنی حه یرانه و هوره ن» گاتا کاندا، ئاوها سوژ و که سه ره ی خوئی ده رده پری: ((... روو له کام ولاته بکه م، بو کوئی بجم، به کی په نا به رم؟، زله یژ و که لله زله کان، خو له من دوور ده گرن و له که سانی تریش رازی نیم، نه ه له پی ره وانی درو و ده له سه ش که کاربه ده سته کانی شارن! چلوئن ده توانم تو له خوئم رازی و خو شحال که م هه ی مه زدا ؟ ...)) (زرتشت، پیامبر ایران باستان، هاشم رضی)

هه ر وه ک ده لین که س له شاری خوئی پیغه مبه ر نی یه ! زهرده شتیش له رووی ناچاری و گوئی پی نه ه دانی خه لک و گوشار و زه ختی موغه کان، زیدی خوئی به جی ده هیلیت و به مه به سستی به جیه یانی ئه رکی پی سپی رداوی خوئی روو ده کاته روژه لاتی ئیران و ده چپته لای گشتاسپ شا و به م جو ره کوچی به سوود و مه زنی خوئی ده سپی ده کات. یه که م که س که باوه ری به زهرده شت هیئاوه، مادیمای کوری مامی بووه. (یه سنا-هاتی ۵۱-خاصی ۱۹)

(... هه ی هه ورا مه زدا، هه ونده م هیژ پی به خشه، تا بتوانم هیمنی و ئاسایش دابمه زریئم، زولم و سته م تیکه روخیئم و ...)

زهرده شت به ر له کوچی، خه لک و دوژمنانی ئاگادار ده کاته وه که (... هه ی هه و که سانه هی که له که لکه له ی هه وه دان، وه چه ی من بن بر بکه ن، بو تان نی یه ئاسیویک له من بده ن، چون بیلان و نه هیاریتان، بو لای خو تان به رپرچ ده دریته وه ...) .

گشتاسپ که خوئی له ره چه له ک و ره گه زی کورده کانی کیانی ، یا خود موکریه کانی ئیستا به ه ژمار دیټ، کوری لوهراسپ، کوری ئه رجان (هه روه ن شا) کوری ئاپو، کوری که یقوبادی کورده، ماموستا مه ردوخ واته نی یه که م فه رمانه وای زنجیره ی کیانیه کانه هواته گشتاسپ یا هیشتاسپ، له بنه ماله ی که ویه کان (کاویانیه کان-kavi) ه.

زهرده شت په یام ئاوه ری بیری بالآ و هزری خاوین و راسته قینه ی قسه ی چاک، هه ندیشه ی چاک و کرده وه ی چاک پاش هه زموون و کوومه لیک کار و کرده وه ی سه رسوور هیینه هرو ووتوو یژیکی زور، سه رنجی گشتاسپ و وه زیره به ناوبانگه که ی به ناوی جاماسپ بوئی لای خوئی راده کیشیت، گشتاسپ و خیزانه هکه ی، ئایین و ئولی پیروزی زهرده شت ده سه لمینن و دان به راسته قینه ه بوونی ده هیئن، هه وه بوو به هوئی پالپشتیکی گه وره بو گه شه کردن و چه که ره ی ئایینی زهرده شت . (زرتشت، پیامبر ایران باستان، هاشم رضی)

کاتی قه‌بوول کردنی دینی زهردهشت، گشتاسپ ئاوا ده‌لیت: ((ئەز بچووکتیرین و که‌مترین به‌نده‌کانم و بو‌فهرمان و ئەمری ئیزەد و خزمەتکردن، قولم هه‌لمالیوه، ئەی زهردهشت، فرمانی تو له‌سه‌ر من، وه‌ک فرمانی یه‌زدان وایه.)) (روایات پهلوی - بند ۱۳ و ۱۹)

هه‌ر بۆیه‌ش، ئەه‌ورا مه‌زدا له‌ ئافیس‌تا، خالی (۳۰) دا ده‌فهرمویت: ((ئەی ئوردیه‌هه‌شت! به‌هه‌ره و پاداشت و شادکامی و کرده‌وه‌ی چاک، بو‌گشتاسپ ته‌رخان بکه، ئەسه‌په‌نته ئارمه ئیتی، داخوازی و پیداو‌یسته‌کانی گشتاسپ وه‌دی بئینیت و ...)) (دیاره ئەه‌ورامه‌زدا بیری چاک و چاوی دل به‌ گشتاسپ ده‌به‌خشیت و سه‌باره‌ت به‌و ئاوا دیته ئاخافتن: ((ئەی کی‌گشتاسپ، پئویسته تو ئەو خیم (ئاکار و ئەخلاقه باشه) و دینه ه، که ئازاری پیگه‌یشتوو و نزم کراوه، راست بکه‌یته‌وه (واته قه‌بوولی بکه‌ی و بیسه‌لمینی) ... وه ئەو دینه ه که فه‌ره‌نگی، فه‌ره‌نگه‌کانه ه پته‌و رابگری و ره‌واجی پئ‌بده‌ی ...))

اوستای که‌ن‌رضا مرادی غیاث آبادی

ئەشو زهردهشت، به‌ پئی نه‌ریت، سی جار زه‌ماوه‌ندی کردوو؛ له‌ هاوسه‌ری هه‌وه‌لی، کورپیک به‌ ناوی ئیسه‌ت واستره‌ وسی کچ به‌ ناوه‌کانی، فرپینی، سرپیتی و پوروچیستا پئیان ناوه‌ته مه‌یدانی ژیان. (یه‌شتی ۱۳ - خالی ۱۳۹)

له‌ خیزانی دووه‌میشی دوو کورپ به‌ ناوه‌کانی ئوروه‌که‌ت نه‌ هره و هوه‌زچیتره به‌ دنیا هاتوون. (یه‌شتی ۱۲ - خالی ۹۸)

ده‌گوتری له‌ هاوسه‌ری سیه‌می به‌ره‌و وه‌چه‌یه‌کی لی نه‌ هبۆته‌وه.

ناوداترین و دل‌ه‌ه‌ترین دوزمنی زهردهشت که ناوی له‌ ئابان یه‌شتدا (یه‌شتی ۵ - خالی ۱۰۹) هاتوو، ئە رجا سپه‌ی تورانی بووه.

به‌ پئی ده‌قه‌کانی ئافیس‌تا و گه‌واهی نووسراوه‌کانی زهردهشتی ئەو به‌رزه‌ناوه، روژی یازده‌ی (خورروژ) مانگی به‌فرانبار (دیمه‌) له‌ ته‌مه‌نی هفتا و هه‌وت سالی‌دا له‌ حال‌ی راز و نیاز له‌گه‌ل ئەه‌ورامه‌زدا له‌ ئاگرخانه ه‌که‌ی، به‌ ده‌ستی، به‌راده‌روشی تورانی شه‌هید کراوه. له‌م باره‌وه تاقمیک وای بو‌ ده‌چن که گلکۆی زهردهشت له‌شاری به‌لخه و ده‌سته‌یه‌کی تریش ده‌لین له‌ پاریزگای کرماشانی ئیستایه.

(روایات پهلوی - بند ۲۳) و (زاده‌سپه‌رم - نه‌ سه‌کی ۲۵ - خالی له‌)

بنه‌ها و مۆچیاریه‌کانی ئایینی زهردهشت

وه‌خشور ئەشو زهردهشت به‌سینگیکی کراوه و دلۆقان، سه‌بر و لی‌بوردوویی و زانستیکی به‌رفراوان، دینی ئەه‌ورامه‌زدایی به‌ دیاری بو‌ خه‌لک هیناوه و موژده‌هینه‌ری چاکه‌وراستی بووه، ناوبراو ئالوگۆریکی بونیادی له‌ ره‌وت و شیوه‌ی ژیان و بیر و بو‌چوونه‌کانی ئاریابیه‌کان، ته‌نانه‌ت ره‌گه‌ز و نه‌ته‌وه‌کانی تر پیکه‌ینا و به‌رپنمایی زهردهشت ژیانی کۆچه‌رایه‌تی و خیل‌ه‌تی به‌ خیرایی جیگه‌ی خو‌ی به‌ شارستانییه‌ت و نیشته‌جیایی دا. (تاریخ تمدن و فرهنگ ایران که‌ن-دکتر هوشنگ طالع)

ئەشو زهردهشت له‌ گاتا‌کاندا، به‌ دوو گه‌وه‌ری جووتلانه ه و هاوکات، ئاماژه‌ی کردوو، یه‌کیکیان چاکه‌یه و ئەو‌تریان خراپه‌یه؛ سپه‌نته‌مینو یا خود ئەندیشه‌ی خاوین و پیروژ، ئەنگره‌مینو، واته ئەندیشه‌ی ناحه‌ز و خراپ.

زهردهشت ده‌بیزیت، له‌ ناخی جیهان و هه‌وینی هه‌موو شتیک، هه‌م چاکه و خیر هه‌یه و هه‌م خراپه و شه‌ر له‌ گو‌ر دایه، هه‌م نوور و رووناکی هه‌یه و هه‌م تاریکی و شه‌وزه‌نگاری، هه‌م ساغی و ته‌ندروستی له‌ ئارا دایه و هه‌م نه‌ هخۆشی و که‌ساسی، هه‌م ئومید هه‌یه و هه‌م نا ئومیدی و سه‌رگه‌شته‌گی له‌گه‌ر دایه و ... به‌و پئییه‌ مرو‌ف، له‌ هه‌لبیزاردنی هه‌رکام له‌ وانه ه سه‌ربه‌سته. تا چاکه و خیر هه‌لبیزیریت یان به‌ پیچه‌وانه ه، خراپه و ناحه‌زی هه‌لبگری.

شورښگړتريڼ مروقي روژهلاتي ناوهراسټ له ماوهي چوار دهيهي رابردوو، واتهعهبدوللا
ئوجلان(ناسراوبه سهروک ئاپو) له مهر زهردهشت بهم جوړه دپته ئاخافتن:

(يهكئ لهمهزنترين و شارستانيترين گهل، كه توانيويويان له ئيران، كوئفدراسيوئيكي پتهو و
قايم دابمهزرينن مادهكانن....، مادهكان لهسهر بنچينه هي ئايديوئوژيايي بههيزتريڼ مروقي
سهردهم ، و لهژير بنه هما فيكرييهكان و ريئوئيئيهكاني ئهو مهزنه هپياوه، واته زهردهشت،
توانييان بناخهئ ئهو كوئفدراسيوئنه ه دابمهزرينن. ئهو ريپهه بههيزه، دهستپيگهري
چاكسازييهك بووه كه بههرو بهرهههكهئ دوايي بو ئايينه ه جوړاوچوړهكاني ئيپراهيمي به
يادگار مايهوه. گرنگتريڼ داهيناني زهردهشت، ناسيني خواست و ئيرادهئ نازادي مروقي له قهلهم
دهدريټ چونكه زور لهميژ بوو ئينسان لهژير ركيف و سهيتههري سيستمئ كوئيلايهتي وههئ
بهسهر هاتبوو كه توانستهئ ئهوهئ نه هبوو تهنانه هت خاوهئي نسيئ خويشي بيټ. .... زهردهشت
سهرهريئيئئ ئوستوورهكاني ريشه داکوتاوئ كوئيلايهتي، لهسهر زهين و کردهوهكاني مروقيئ ،
بهخهبات بانگيشت کرد. لهو رووهوه ئهو (وهك سهمبولئ نائارياييهكان) له ئيپراهيم (وهکوو
نيشانه ه و سهمبولئ سامئ رهگهزهكان) شورښگړتريڼ و راديكالتر بووه .

روئي زهردهشت لهبارئ ئاينه هكاني تاكپهريستي، ههريه و شيوه كهه رهنگتر و لاوازتر له
ئيپراهيم نييه.... بيگومان زهردهشت بههيزتريڼ سهمبول و ئاوينه هي چاكسازئ و شورښگړئ بو
حيسيټ دپټ.))

(از دولت كاهني سومر بهسوي تمدن دمكراتيک - عبدالله اوجلان-ل ۷۲۳).

تپروانيئيكي سهر پيئ دهمانباته سهر ئهو باوهريه كه پره نسيپهكاني زهردهشتئ، ئايينيكي زور
لهمهل (ئيجبارئ) نييه، مروقي به پيئ بيروبوچوون و رادهئ دهرك و تيگهيشتنئ خوئ، وهري
دهگريئ يا به دهستهواژهيهكي ديكه ئايينيئك نييه كه به زوري بهسهرياندا بسهپيټ و به زهري
شمشير و زهختئ ههريشه بترنجيټ.

باوهري کردن و بپروا پيدان به دوو هيئزي بنه هريهتي، واته، ئههورامهزدا و ئههريمهن، گريديراو به
وهش ههلبژاردن و ههلوهژاردن به پيواري پهيشئ چاك، کردهوهئ چاك و راماني چاك له بنه هما
سهرهكويهكاني ديني زهردهشته و دوو پايهئ گرنگ و سهرهكين بو تيگهيشتن له زهردهشت و
ليكدانهوهئ و دهرهينان و ههگوزيني مانا و واتا ئاقيستاي يهكان چونكه رهچاو کردني ئهم دوو
خاله گرنگه ئهمانپاريئئ لهوهئ كه ريگهئ چهوت و ههله بگرينه ه بهر و ري و ن كهين.

به واتايهك، بهردى بناغهى ئاييىنى زهردهشت له سهر سى تهوهرو بنكهى سهرهكى، بىرى چاك (هومته)، كردهوى چاك (هوهرشسته) و قسهى چاك (هؤخته)، وه ههروهها دان پيداھينان به دوو هيىزى ئهساسى و له ههمان كاتيشدا دژ به يهك، يانى وزه و خوداى رووناكى و چاكه و ئهنديشهى خراب و ئههريمهنى مروّف، دامهزراوه. به پيى وتهى زانايان، ئه و سى دهستهواژه پرمانا و پېرشنگذاره كه له لايهن زهردهشتهوه، توّمار كراون، به دريژايى ميژوو، كارتيكردنيكى قوولى لهسهر ئايين و ئايدولوزييهكانى تر بهجيھيشتوو. ئهم دوو خالانه هى نيو ئاقبيستا ريئويييمان دهكات بو دوزينه هوى نيوهرؤك و ئامانج و مهبهسته بهرزهكانى كه پيويسته لهمانا و اتاكانى ورد بينه هوه و له نيوهرؤكهكهى تيبگهين.

يهكيك له نيشانه هكانى زهردهشتى و دياردهى بلوغى منالى زهردهشتى، پشتيىدى پيروژه. پارچهيهكى سپى كه گشت ژنان و پياوان سى جار له قهدى پشتييان دهبهستن و سى گرى (ئهلقه) ي ليددهن، ئه و نه هريته هيشتاش له ناو كوردهكاندا باوه و دياردهيهكى نه هتهوهيى دهناسريّت. زهردهشتيهكان روژ و شهو، پيىنج جار نويژيان لهسهر فهرز بووه، كه ههركام له و نويژانه ه به ناوى ئهمشاسپهنديك (ئيزد و فريشتهى ئههورامهزدايى) دهناسرين كه برينين له: كاتى بهيانى (هاوهن)، نيوهرؤ (رهپيتوهن)، ئيواره (ئائيرهى سروترهه)، نويژى شيوان (ئاشمهن).

نويژ له بوچوونى زهردهشتيهكاندا، بريتى بووه له بهجيھينانى ئهركى سهرشان، له ههمبهر ئههورامهزدا و به مهبهستى سپاسگوزارى و ستايش، نويژ چهكيكه بو بهرههلسنكارى بهرامبهر به خراپه و ريئمايى به رييازگهى، قسهى چاك، كردهوى چاك و بىرى چاك ليكدهدرپتتهوه. «... ههر ئيستا، لهحاليكدا كه دهستم [بو بارهگهى تو] بهرز كردوتهوه، دهخوادم نويژكهرى تو بم و ئهتو بهرهوتى ئهشه" و كردهوى چاك "وههومهنه ه" ستايش بكهم.» (كاتاكان-هاتى ۱- خالى ۲۸). ئهوهى جيى سهرنجه ئهوهيه كه قبيله و جيگايهكى تاييهتى و دياريكراويان نه هبووه و مهرجيش نيه كه روو له جيگايهكى تاييهتى بكرىت، ههر كهس بوى ههيه، روو له جيگايهكى رووناك وهك ئاگر، خوړ، مانگ و ... بكات و لهگهّل ئههورامهزدا بپهيقى.

روژوو له ئايين زهردهشتى حهرام و قهدهغه بووه، مروّف بوى نه هبووه كه جهسته و رهوانى خوى نازار بدات، هوى ئهوهش خوى له خويدا ههلگري ئيده و فلهسهفهيهكى قوول و تاييهته كه لهم بابتهدا ناگونجيت، بهلام هوكارىكى دهگهريتتهوه سهر ئه و پره نسپهكه، ئينسان پيويسته ههموو كات له بىرى پارازتنى تهندروستى جهسته و هيئمنايهتى دهروونى خويدا بيت، ناشى به بهرگرى كردن له خواردن، ئاستهنگ و چهرمسهرى بو ئهئندامهكانى پيگ بينيت، پيويسته حهقى تهواوى ئهئندامهكانى خوى وهك خوى بدات.

دارمستتر له پهرتووكى (مجموعه قوانين زردشت- ترجمه ي موسى جوان) دا نووسيويهتى كه ((ههر كهسيك، روژوو بگريت، له دنيايهكى تر به توندترين تاوانيك كه لهم جيهانه ه ههيه، سزا دهريت، به و پييه كه له بلندايبهك كه سته شهقاوى مروّفه، فرپدهدرپتته خوارهوه و ... يان لهوه خراپترى بهسهر دههيئريت.)) (قهندييات - خالى ۴۸ تا ۵۴).

دياره له مهر دياردهى روژووگرتن و بهرگرى كردن له خواردن و ئهئجامى شتوومهكى پيويست، هوكارى ديكهش دهورگيپن و ههلبهت راي ديكهش له گوپدان.

تاقميك لهسهر ئه و باوهپهن كه روژووگرتن لهم ئايينه هدا ههبووه، بهلام نه ه بهو شيوازهى كه له ناو ئايينه هكانى سامى و عهپهبهكاندا باون.

دادگه‌ری و دادپه‌روه‌ری له‌و ئایینه‌ه‌دا پله و پایه‌یه‌کی به‌رزی هه‌یه. دادگه‌ری نه‌ه‌ک به‌ته‌نیا له‌سه‌ر مروّف به‌لکوو له‌باره‌ی گیانه‌به‌ره‌کانیشه‌وه‌ پیاده‌ده‌کریت. (یه‌سنی ۲۹)

هه‌روه‌ک (دوشن‌گیمان) گوتوو‌یه‌تی: ((خوای‌زه‌رده‌شت‌خوای‌دادپه‌روه‌ریه)). بو‌یه‌ش‌به‌باوه‌ری‌زه‌رده‌شت‌به‌خته‌وه‌ریی‌به‌بئ‌دادپه‌روه‌ری‌قه‌تاو‌قه‌ت‌نایه‌ته‌دی. (ناتوند‌و‌تیژی-جه‌هانبه‌گلوو-ل-۶۱)

به‌پێچه‌وانه‌هی‌ئایینه‌ه‌کانی‌سامی، هه‌ر‌تا‌که‌که‌سیک‌له‌قه‌بوول‌کردن‌و‌وه‌ئه‌ستۆ‌نه‌ه‌گرته‌نی‌داب‌و‌نه‌ه‌ریتی‌دینی‌زه‌رده‌شتی‌سه‌ربه‌ست‌و‌خاوه‌ن‌ئیراده‌یه؛ له‌لایه‌که‌وه، که‌سیکی‌نازه‌رده‌شتی‌و‌نائی‌رانی‌(نائی‌رانی‌به‌واتای‌نامۆ)‌بو‌ی‌نه‌ه‌بووه، بێته‌سه‌ر‌ئایینی‌زه‌رده‌شت‌و‌له‌هه‌مان‌کاتیشدا‌که‌سیکی‌زه‌رده‌شتی‌و‌ئاریایی‌به‌بئ‌هیچ‌مه‌ترسی‌و‌دل‌راو‌که‌یه‌ک، ده‌یتوانی‌بچێته‌سه‌ر‌دینیکی‌نامۆ، به‌بئ‌ئه‌وه‌یکه‌به‌زه‌ندیک‌و‌له‌دین‌ده‌رچوو‌یا‌خود‌مو‌رت‌ه‌د‌له‌قه‌له‌م‌بدریت‌و‌رژنی‌خوینی‌هه‌لال، بگره‌واجبیش‌بکریت!

له‌روانگه‌ی‌زه‌رده‌شت‌ئه‌هورامه‌زدا‌زاتیکی‌توقینه‌ر‌و‌توره‌وتۆله‌سینه‌ر‌نی‌یه، به‌لکوو‌سه‌راسه‌ر‌ره‌حمه‌ت‌وبه‌خشینه‌ره. به‌پێی‌پره‌نسیپی‌ئیختیار، مروّف‌له‌هه‌لب‌زاردنی‌ریگه‌ی‌راست‌وه‌یان‌چه‌وت‌سه‌رپشک‌و‌به‌رپرسیاره‌نیگای‌زه‌رده‌شت‌به‌مروّف‌له‌ره‌چنه‌یه‌کی‌نو‌ی‌خۆی‌ده‌نوینیت. ئینسان‌به‌هۆی‌هزر‌و‌زانایی‌خۆی‌له‌بابه‌ت‌کردارو‌کرده‌وه‌ی‌خۆی‌جوابگو‌یه، له‌و‌ئایینه‌دا، ته‌قدیر‌و‌له‌و‌حیک‌بزر‌کراوه، که‌هه‌ر‌له‌سه‌ر‌تاوه‌گشت‌شنتیک‌دیار‌بکات‌و‌خه‌ت‌کیشی‌کردبیت‌و‌تییدا‌بگونجاییت‌له‌گۆر‌دا‌نی‌یه، به‌پێچه‌وانه، چاره‌نووس‌و‌سه‌رئه‌نجامی‌هه‌موو‌شنتیک‌له‌ده‌ست‌و‌هزری‌خۆیدا‌ده‌نووسریت‌واته‌ مروّف‌نووسه‌ری‌خۆیه‌تی، مروّف‌بریتی‌له‌و‌ئاده‌مه، تووک‌و‌دووعا‌لیکراو‌و‌تاوانباره‌نی‌یه‌که‌به‌هۆیه‌وه‌به‌ر‌له‌به‌دنیا‌هاتنی‌هه‌ر‌له‌ئه‌زه‌له‌وه‌گوناحکار‌و‌نیوچاوان‌ره‌ش‌بناسریت، به‌لکوو‌مروّفیکی‌باوه‌ر‌پیکراو‌و‌بئ‌خه‌ل‌و‌خه‌وشه‌که‌دواروژ‌و‌داهاتووی‌خۆی‌به‌ده‌ست‌و‌کرده‌وه‌ی‌خۆی‌به‌ره‌چاو‌کردنی‌سئ‌پایه‌ی‌سه‌ره‌کی‌ئایینی‌زه‌رده‌شت‌دانه‌به‌ر‌و‌دابین‌ده‌کات. بئ‌گومان‌ئه‌وه‌ش‌هۆکاری‌ئه‌قلی‌و‌فه‌لسه‌فه‌ی‌نیوه‌روکداری‌تایبه‌تی‌خۆی‌له‌پشته.

پیشوازی‌له‌ئاشتی‌و‌ته‌مه‌دوون، دادپه‌روه‌ری، با‌یخ‌دان‌به‌مافی‌مروّف‌و‌بوونه‌وه‌ر‌و‌ژینگه، کرده‌وه‌و‌کارکه‌ری‌پراگماتیکانه‌هی‌به‌رچاو‌و‌به‌که‌لک، له‌تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی‌ئۆلی‌دانسقه‌ی‌زه‌رده‌شت‌دینه‌ه‌ئه‌ژمار.

جه‌هانبه‌گلوو‌له‌په‌رتووکی‌ناتوندوتیژی‌(عدم‌خشونت)‌لاپه‌ره‌ی‌(۶۲)‌دا‌ده‌نووسیت: ((... ده‌توانین‌ئه‌م‌ئایینه‌ه‌به‌یه‌کیک‌له‌سه‌رچاوه‌سه‌ره‌کییه‌کانی‌هزری‌دادپه‌روه‌ری‌و‌ناتوندوتیژی‌له‌قه‌له‌م‌بده‌ین، له‌گه‌ل‌ئه‌وه‌یکه، هه‌زه‌رتی‌زه‌رده‌شت‌پێغه‌مبه‌ری‌چاکسای‌و‌کرده‌وه‌یه، نه‌ه‌ک‌پێغه‌مبه‌ری‌چاوپۆشین‌و‌راوه‌ستان، له‌هه‌موو‌روویه‌که‌وه‌ئه‌و‌پێغه‌مبه‌ری‌ئاشتی‌و‌ئومیده.))

به‌هه‌ندیک‌راوه‌ستان‌له‌سه‌ر‌گاتاگان، بۆمان‌وه‌ده‌رده‌که‌وئ‌که‌له‌جئ‌جئ‌ی‌ئه‌م‌په‌رتووکه‌بئ‌وینه‌ه‌دا، ئه‌هورامه‌زدا‌به‌رده‌وام‌ببێزای‌خۆی‌له‌توندوتیژی، شه‌ر‌و‌تالانکه‌ری‌و‌هه‌روه‌ها‌په‌ره‌پیدانی‌زۆره‌ملی‌ده‌رده‌بریت‌و‌راوه‌گه‌یه‌نیت‌که‌ئه‌و‌دینه‌ه‌ئایینی‌تیفکرین‌و‌بیرکردنه‌وه‌یه.

«ئه‌ز‌له‌ئایینی‌مه‌زدیسنا‌ریز‌ده‌گرم‌که‌فریده‌ری‌ئامرازی‌جه‌نگ‌و‌دژ‌به‌شه‌ر‌و‌خوینرێژیی». (یه‌سنا‌هاتی‌۱۲-خالی‌۹)

«ئیمه‌ئاشتی‌و‌هیمنایه‌تی‌و‌ته‌ندرووستی‌ستایش‌ده‌که‌ین‌که‌شه‌ر‌و‌پیکدادان‌تیکده‌ریه‌تی». (سه‌رووش‌یه‌شت‌هادوخت‌خالی‌۱۰)

سه‌رنج‌و‌تیرامانیک‌له‌سه‌ر‌ئه‌و‌ئایینه‌ئیمه‌به‌گه‌لێک‌راستی‌و‌هه‌قیقه‌ت‌رینوینی‌ده‌کات، کاتیک‌گوئ‌به‌ده‌نگی‌میژوو‌ده‌سپیرین‌ده‌بیینین‌و‌ده‌بیستین‌ئاشتی‌و‌ئارامی‌له‌لایه‌ن‌زه‌رده‌شت‌بانگه‌شه‌ی‌بو‌کراوه، میژووی‌دی‌رینی‌مروّف‌ئه‌وه‌ده‌نگی‌زه‌رده‌شته‌که‌گوئی‌میژوو‌ده‌له‌رزینیت‌و

ده لئیت: «ئەى ئەھورامەزدا... لەراستی و خاوینى، ھۆیەك دروست بكە تا لەھەيز و تابشتى ئەو، ئاشتى و ئاسايش سەقامگير بكریت،...» (یەسنا-ھاتى ۲۹-خالى ۱۰)

لەگەل ئەوانەش ئاشتىخووزى و ويستى ھیمنایەتى، نابیتە ھۆى سەر داخستن بۆ زولم و قەبوولکردنى زۆردارى و ستەم، ھەر بۆیەش زەردەشت لە دېرى "یەسنا-ھاتى ۴۸-خالى ۷" دا دەبیژیت: «تورەبى دەبى بەربەست بكرى، بەلام پيوستە لەھەمبەر زولم و زۆردارى، لەخۆمان بەرگرى بكەين.»

ئەمانە و سەدان ئامۆزگارى دیکە، لەلایەن زەردەشتى كورد ئاراستەى مرؤف و مرؤفایەتى كراوە با ھەموو خەلك بزانی ئەوانە گشتیان قسەكانى زەردەشتى بەرەچەلەك كوردە ولە گاتاكاندا پيشكەش بە مرؤف كراوە.

.....

بە بى دردۆنگى، دینی زەردەشتى، ئایینیكى پوزیتىفە كە لە سەر ئەساسى ھزر و ئاوەزەوہ بنیات نراوە، تەنیا مەرجى سەرەكى بۆ دان پیداهیان و ھەرگرتنى ئەو دینە ە یا خود تاكە پيوہ روپيوانە ەى پەسند كردن، بىر و ھزر و تىكفكرینە ە. تابەنى دینی زەردەشت بۆ تەواویتى (كەمالى) مرؤف، بە ھزر و ئەقل بەستراوەتەوہ.

لە راستیدا، زۆرەملى و داسەپاندن، ھىچ جى پيیەكى لەم ئایینە ەدانىیە، ھەر ھەك زەردەشت، زۆرملى و ئىجبارى بە توندى و بە راشكاوى رەت داوەتەوہ.

گۆشەنىگای زەردەشت سەبارەت بە شوناس و ھەبوونى ژن و لە بارەى جىگای ئافرەت لە ناو كۆمەلگادا، زۆر سەرنج راکيشەرە، دۆخ و مەقامى ئافرەت ھەرلەكۆنەوہ لە ناو كوردەكانى "مادى" و لە باوهرى موغەكان بەرز نرخینرداوە. دیارە لە گەل سەرھەلدانى زەردەشت و لە نەتىجەى چاكسازىەكانى ئەو مەزنە مرؤفە، گۆرپانكارىەكى بە سەر جىگەوپيگەى ئافرەتدا ھاتووہ. ژن لە قەمچى دیدى زەردەشت و دینی پيرۆزى زەردەشتى مافى يەكسان و بەرابەرى لەگەل پياو گەل پيى بەخسراوە، تەنانەت مەقامى داىك ئىجگار پيرۆز و گەورە زانراوە؛ تىبىنى لە دەقەكانى ئاقىستا ئىمە بەوهرىنوینى دەكات كە ناوى ژن و پياوى خاوەن چاكە و رەوشت بەرز و خواترس، لە يەك ریزدا ھاتووہ، ئافرەت لە كاروبارى كۆمەلایەتى، ئابوورى، دینی و ... بە قەت پياو كارىگەرەو ھەر بەو رادەيەش برپاردەر و بەرپرسىارە. روژى پينجى مانگى ئەسپەندارمەزد (رەشەمە) ھەر لە دىروكى ئاریایی بۆ روژى داىك و ئافرەت تەرخان كراوە. ئەوانە لە حالىكدان كە ژن لە كۆمەلگای بى وینەى! یونانىەكان تەنانەت مافى شارومەندى پيى رەوا نەزانراوە، ئافرەت لە ریز و قەلافەتى كۆیلەكان و یونانىەكان بگرە لە وانیش نزمتر دانراوە و دەزانریت. بیگومان خویندەنەوہ فەلسەفیەكانى! سوقرات، ئەفلاتوون و ئەرەستو ئەو بە ئیمة دەسەلمییت.

بەسەرنج دان و وردبىنى لە بۆچوون و ئایینی زەردەشتى، ئەو باوهرە وە دیار دەكەویت كە لە ھەر ھەزارەيەكدا، زەردەشتىكى زەمانە ە واتە ریبەریكى مەزن لەسەر شوین و ریبازى زەردەشت سەر ھەلدەدات. (زرتشت، پیامبر ایران باستان، ھاشم رضى)

(ئوشیدەر یا خود ھوشیدەر)، (ھوشیدەر مانگ) و (سوشیانس)، سى بەلئینی پیدراوى زەردەشتىن، كە ھەر سىكیان راستەوخۆ لە توخم و رەچەلەكى ئەشو زەردەشت دەبنە ھوہ و بە كورپى زەردەشت دەناسرین. (زادئەسپەرم - خالى ۲۲)، (دین كورد - خالى ۵۱-۵۴)

ھوشیدەر و ھوشیدەر مانگ لەداىكبوون و چاكسازى و ئەركى خویمان بە جى ھیناوە و كوچى دواییان كردووہ، بەلام ھىشتا سوشیانس یا خود سوودپيگەیانى گەورە، لە داىك نە ھبووہ و بەلئینی دراوہ لە سەردەمىكى پيوست و بارودۆخىكى تايبەتى و گونجاو سەرھەلدەدات.

ئەگەر بەزىتى بروانین، شوین ھەلگرتوویى ئایینە ەكانى تر سامى بە گشتى و ئایینی ئىسلام بەتايبەتى، راستەوخۆ لە ئایین و جیھانبینى زەردەشت دەبىنریت، دیارە، بۆچوونى زەردەشت لەمەر پيشواى زەمانە ە (مەھدى مەعوود) لە رىچكەكانى ئىسلام بە تايبەتى ئىسلامى شیعە و

ئىسلامى سوننە ە بە رووتى خۇى دەنۆينىت، كە بە بى قسە جىبى ھىچ ئىنكار و پاساويك ناهىلئىتەو، بە مانايەك، قوولئى و بەرىنى كارتىكرندە ەكە ئەوئەندە، راستەوخو و بنە ەرەتىيە كە نكوولئى لئى ناكرىت. بو نموونە ە، لەم بارەو، دوو كتئىبى زور گرینگ، بە قەلەمى (دارمستتر) و (ئىدگار بلوشە) نووسراون. ئىدگار بلوشە، دەنووسىت: ((سەرچاوە و چاوغى باوەر بە بوونى " ئىمامى زەمان " و كەسىكى بەلئىنىپدراو، ەلەدەگەرپتەو سەر بىر و راي ئىرانىەكان.)) (تارىخ تمدن و فرهنگ ايران كهن - دكتور هوشنگ طالع)

(قطب الدين شيرازى) لە گەورەبى و زانايى زەرەدەشت ئاوەها دەئاخفى: ((لەو شتانه كە زەرەدەشت لە ناو پەراوەكانى زەند و ئاقئىستا گوتويەتى يەكئىكان ئەوئەبە كە لە ئاخرو ئوخرى زەمان، پياويكى مەزن سەرەلەدەدات كە بەنئوى (ئەستەدیركا) دەناسرئت و واتاكەى بە پياوى زانا لئكدەدرئتەو، لەو دنيايەعەدل و دین ئاراستە دەكات، ھاوكات لەگەل وى، پەتیارەبەك پەيدا دەبئت كە لە ەوولئى خراپەكردن و بە لاریدا بردنى مروث تئیدەكوئىت و تئكدەرى چاكە و كاروبارى ئەستەدرىكايە....

ئەز(شیرازی) دەلئیم ەەر دەلئى ئەو زانايە(زەرەدەشت) لەبوونى سەرپەرست و شوانى! (مولای) ئئیمە (ساحب الزمان) و سەرودەرنانى ئەو لە ئاخرى زەمان خەبەرى داو. تايبەتمەندى و سىفانتىك كە بو ئەستەدرىكا (سوشيانس = مەهدى مەوعود) دەگوتئى ەمان سىفەت و خسوسياتى ئامازە پئىكراو لە ەدەيس و رىوايەتەكانى ئئیمە دەچئى، ە رو ەا پە تيارەكەش ە مان دەججالە و ...). (ەمان سەرچاوەى سەرود)

فەلسەفە و ئاوەزگەرئىت زەرەدەشت

لەسەر فەلسەفە و برىواى ئاوەزگەرى زەرەدەشت گەلئىك وتار و لئكدانە ەو لە كايە دان، بەلام زور بە كورتى، ەوول دەدەين تئشك بخەينە ە سەر ەندئىك لايەن و برگە فەلسەفەبەكانى ئەم ئابئىنە. سەمبوولئىك واتە ەئماگەرئەتى وەك يەكئى لە دياردەكانى گرینگى چوارچئوى بىروباوەرى ئاربابىەكان، بە درئزايى مئزوو، رولئى تايبەتى خوى گئراو. دەزانئىن، ەئما لەناو ئوستورەدا، رولئىكى گرینگ و لە ەمان حالئىشدا سەرەكى بە خووەدەبئئت.

ديارە لە ناوەرولكى ەەر دەق و بوچوونئىكى ئوستورەبئدا، ەندئىك راستى لە گوردان، بە دەربرئنىكى تر، لەناوئاخنى ەەر دياردەبەكى ئوستورەبئدا، ەقىقەت بە ەئمايەكى تايبەتى، گونجاو و بناخەى ەەر ئوستورەبەك لەبان بەردى واقعبەت و راستىبەك ەلچئندراو.

ئاو، با، خاك و ئاگر، ئيزەد و ئەمشاسپەندەكان، ئەهرىمەن و دئوئەزمەكان و ... گشتئان ەئمايەكن كە بەشئىك لە ەقىقەت و پئداوئىستىبەكان و لايەنەكانى تەمووزاوى مروث روون دەكەنە ەو. ئاشكرايە، ئەو نەبئتە ەوى پاساوى ئەوئەبەك، ئەو راستىبەك بەر بىر بکەين كە تاقمئىك لە باوەر و بوچوونە ەكانى ئئیمە لە ناو ئوستورەدا بنە ەرەتئىن و ەندئىكئىشان ەەر بە تەواوى بئى پايەن و رىشەبەكى ئەوتوئان نىبە.

ئەگەر چى ەونە ەرى ەئماگەرئىتئى، لە ناخى دەقەكانى ئاقئىستا و ەئىرانە ە ئابئىنە پئروژەكانى (گاتاکان) زەرەدەشت، بە روونى وەبەر چاو دئىن، بەلام لە رووئىكى دىكەو تەواو كارىگەرى ەبە لەسەر واقعبەتە پئوئىستەكانى ژيانى مروث، بە وتەبەكى دىكە پئوئەندى نئوان مروث و ژيانى واقعبەتى لە ەمبەر ژيانى خوليايى و دنيايەكى تر لەسەر بنكەى ەوالە بە گەوالەدان، پتەوتر و پربايەخترە؛ ەەر بوئەش رىبالئىزمى ەزرى و ئەقلانئىبەت تئادا جەختى لەسەر كراو.

لە دەقەكانى ئاقئىستا زوربەى كات، ئەهورا مەزدا بە سىفەتى " ئەى ەزرى (خرد) ى خاوەن چاكە " بانگەئىشتن كراو، لە ناو تاقمئىكى زورى تر، ئەهوراموزدا بەسەرچاوەى زانئارى و زانايى و ەزرگەرى، ناسئندراو. ((رئز و سوپاسم ەبە بو زانائى خاوەن چاكە)) (قئندئداد - خالى ۳۹)

به بئ قسه، خویندنه هوه و تیروانینیکی میتافیزیکی و ئوتوپییایی ئه گهر سه رنج و بیرکردنه هوه و تیگه یشتنی له گه لدا نه هبیت یا خود به ئه قل و بر وای مروفا نه چیت، ئه وه بئ سووده و هیج مانایه کی به نرخ، تیایدا به دی ناکریت.

فهلسه فهی زهرده شت له سه ر دوو دیروکی ئه ساسی و دوو گه وه هری هاوکات له دایکیوو له هه مان حالیشدا دوو هیزی شویندانه ه، به لام ناتهب، واته (سپهنه مینوو)، (ئهنگره مینوو)، دامه زراوه. راستیه که ی ئه وه یه، که کاردانه هوه و دهنگدانه هوهی ئه م دوو چه مکه، وزه یه که، که له دلئ بچوو کترین زهره رپه و به شه کاند، به چه شنی موسبه ت و مه نفی، به رده وام له جولانه هوه دایه و خوئی ده نوینیت. به تییینی له مه ر دیارده گه لی سروشتی، ئه و دوو چه مکه ناتهبایه، یه ک له وانه ه "مه شی" و "مه شیانه ه" (ئاده م و حه و) (رولئ گرنگیی ئاشکرا ده بیت. چونکه سه ره تا و پی شوونه ی مروفا له چه شنی سه ننتیزدا وه دیار ده خات.

تیز (وزه ی موسبه ت) و ئانتی تیز (وزه ی مه نفی)، پایه و بنچینه هی ئافراندن، جولانه هوه و گوړان، گه شه سه ندن و فه وتان، ئه ندیشه ی مروفا و ... له سه ر جه مسه ری وزه ی چاکه (سپهنه مینوو) و خراپه (ئهنگره مینوو) قایم کراوه.

هه لبه سته کانی ناسر خه سه ره وه له و باره وه جه خت له سه ر ئه و راستیه ده کات:

سوی تو نویدگر فرستادن
بر دست زمانه ز آفرینش، دو
یکی سوی دوزخت همی خواند
یکی سوی عز و نعمت مینو
هر یک به رهیت میکشد، لیکن
بر شخص پدید نورد نیرو

....

بر گیر ره بهشت و کوشش کن
کاین نیست ره محال و نامرجو
(زرتشت پیامبر ایرانی، هاشم رضی، ۱۰۱-۱۰۲)

شوین و به ره می چاکه و خراپه ی مروفا، له زال بوون و هه ژموونی یه کی له و دووانه ه له سه ر ئه ویت، دپته دی، واتا، دژایه تی و یه ک بوون، په رموون و په رته وازه یی، راستی و ناراستی، موتله ق و ریژه یی، هه بوون (وجود) و نه ه بوون (عدم)، رووناکی و تاریکی، ... هه ره ه موویان دیارده ی ته عاموولی ئه م دوو نیروو گه له ده ناسرین. به ره م و سه ننتیزی ئه و دووانه ه مروفا له میژوودا وه ری ده خات و به دیه یه هری هه ل سوکه وت و بزاقی جیهان و میژوو یه. هه ره وه ک دیاره، کروک (جه وه ره ی) ناوه روکی فهلسه فهی زهرده شت، ده گه ریته وه سه ر جه مسه ری ئه قل و هزی مروفا، به واتایه کی دروستتر، هزرگه ری و ئه قلانییه ت له ناوقه دی ئه م ئایینه هدا سه قامگیر کراوه، هه ر چه ند له به ستینی ماریفه ت و ئیمانیش له و په ری پته وی و مه زبووتی دایه. سیمای زهرده شت له بوچوون و نووسراوه کانی ئه شراق و حیکمه تی خوسره وانی به تاییه تی شاره زوری به ئاشکرایی و کراوه یی وه دیار ده که ویت، یه کی تر له زانایانی دنیای ئیسلامه تی، که له باره ی زهرده شت و تیروانینییه کانی، زور به پوختی و پوزینتیقی دواوه (قطب الدین اشکورئ) له شاگرده کانی میرداماده وی که سی ده بیژیت: «روناکی و تاریکی دوو پره نسپی دژ به یه کن، هه روها یه زدان و ئه هریمه ن، پی شوونه ی گشت خولقیندراوه کانی جیهان له لیکدان و لیکبوون و ئاویته بوونی ئه و دوو ئه سله دپته دی، ...»

تاقمیکی زور له پسپوران و زانایان له و باوه رده ان که ماده کان و موغه کانی ئایینی (کورده کان) دامه زریه هری فهلسه فه ن، دوور له راستی نیه که بگوترئ، فهلسه فه و ئه قلانییه تی زهرده شتی، کاردانه هوه یه کی بئ ئینکاری له مه ر فه یله سو فه کانی روژئاوا به گشتی و یونانیه کان به تاییه تی به جئ هیشتووه، پیوسته زور به کورتی په نجه بو هه ندیک له م رایانه ه رابکیشین.

به گویرهی قسهی (دیوژینی لائوسی) یونانی، که له زمان ئه‌رهستوو ده‌په‌یقی، ده‌لیت:)) موعه‌کانی مادی و زانیانی کلدانی بابیل و حه‌کیمه‌کانی هیند بناغه دارپژ و بنیات‌نه هری (فلسه‌فه‌ن.)) پلوتارخوس له باره‌ی بیر و باوه‌ر و بوچوونه‌کانی زه‌رده‌شتی گه‌لیک باسی هیئاوه‌ته‌ئاراهه. (دینه‌ای ایرانی س ۱۳۹-۱۴۵)

خویندنه هوه و بوچوون و جیهانبینی فلسه‌فی زه‌رده‌شت، ههر له و کاته‌وه جیی سه‌رنجی فه‌یله‌سووف و حه‌کیمه‌کانی گه‌وره‌ی جیهان بووه، بیر قانانی خاوه‌ن رای جیهانی کون له‌وانه ه، سوقرات، ئه‌فلاتون، دیوگنیس، ئه‌ره‌ستوو، هیراکلیتوس، دیموکریتوس، پرۆتاگوراس، دیموکریت، فیساغوریس، تاتیانوس و ... به شانازی و لوت به‌رزیه‌وه، له زه‌رده‌شت و ئایدیۆلۆژیایه‌که‌ی دواون و شوینیان لئ وهرگرتوو. دیوگنیس (Diogenes) ده‌نووسیت: «ئه‌ره‌ستوو په‌رتووکیکی له ژیر سه‌ردیپی (magikos) داناوه‌که له‌ودا به‌راشکاوی زه‌رده‌شت به‌دامه‌زرینه‌ری فلسه‌فه‌ه دهناسریت». ههر ناوبراو ده‌لیت، ئه‌ره‌ستوو له‌کتیبه‌به‌نرخه‌که‌ی خویدا (peri philosophia- ده‌رباره‌ی فلسه‌فه) له‌مه‌رفه‌لسه‌فه‌ی موعه‌کان به‌به‌ربلاوی باسیکی تییر و ته‌سه‌لی هیئاوه‌ته‌ئاراهه. (دینه‌ای ایرانی س ۱۴۰)

تاتیانوس ده‌گیڕیته‌وه، ژ. ئه‌لیکساندریوس په‌په‌ره‌و و هه‌قالی پارسه‌کان (ئیرانیه‌کان) و فلسه‌فه‌ی موعیه‌کان «موعه‌کان» بووه. (تاریخ و فرهنگ ایران کهن، دکتور هوشنگ طالع س ۲۵۸)

(هانری پواش) له په‌رتووکی میژووی ته‌مه‌دوونی ئیران (تاریخ تمدن ایران) دا به راشکاوی ده‌ریده بری که وا ویده‌چی دیموکریت و پرۆتاگوراسی سوفسه‌تایی له بابیل له مه‌حزه‌ری زانیانی کلدانی و موعه‌کانی ئه‌و مه‌لبه‌نده، زانستی خوین کو کردبیته‌وه و دیموکریت، تیوری (تله‌پاتی) و وینه‌هکانی (تصاویر) خوئی له ماریفه‌ت و عیرفانی ئیرانیه‌کان (موعه‌کانی ماد) وه‌ده‌ست هیئابی.))

ئینجا ههر به‌و راده‌یه‌ش، گیان و کرۆکی ئه‌و فلسه‌فه و جیهانبینی که به زه‌رده‌شت گه‌یشت و له‌و ریپازه‌دا گه‌شه‌ی سه‌ند، شوین دانه هری هه‌بووه.

ئه‌و به‌لگانه ه، له لایه‌که‌وه دان پیداهینانی فه‌یله‌سوفه‌کانی گه‌وره‌ی جیهانی و یونانی بو ئیمه ده‌سه‌لمینی و له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه خوئی له خویدا، ئه‌و حه‌شارگه‌یه‌ی بو ئیمه روون ده‌که‌نه هوه که کورده موعه‌کانی مادی رۆلکی زور سه‌ره‌کی و قوولیان له‌مه‌ر دامه‌زراندنی فلسه‌فه و ئاوه‌زگه‌ریتی گه‌یراهه.

نکوولی له‌وه ناکرئ که پیکهاتنی جیهانبینی فلسه‌فی یا به‌واتایه‌کی دروسته‌ر راقه‌و شروقه‌ی هه‌ستی، له‌داهینان و وه‌ده‌سته‌هاتوو‌ه‌کانی زه‌رده‌شته‌له‌و رووه‌وه زوربه‌جییه که هوزانانی یونانی، زه‌رده‌شت به‌داهینه‌ر و بنیاتنه‌ری فلسه‌فه له‌قه‌له‌م بدن، ئه‌وه‌یش که‌سانیکی وه‌ك ئه‌ره‌ستوو و ئه‌فلاتون.

به پپی وته‌ی خودی یونانیه‌کان، فیساغوریس، زانست و لیکدانه هوه‌کانی له‌سه‌ر کارتیکردنی زه‌رده‌شت هانتوته‌دی، دوان و بوچوون و ده‌برینه‌هکانی ئه‌م فه‌یله‌سوفه که ده‌گوتریت ئامیانی دینی بووه و وه‌ک هه‌وه‌لین دین ناسراوه، ئه‌وه بو ئیمه ده‌سه‌لمینی. ههر له‌و باره‌وه تاقمیک له‌ نووسه‌رانی کونی یونانی، زه‌رده‌شت به‌هاوچاخی فیساغوریس ده‌زانن و به‌رده‌وام ئه‌و زانیه به‌ شاگرد و راهاتووی زه‌رده‌شت دهناسین.

سوقراتی یونانیش (۴۶۹-۳۹۹ پ.ز) که باوه‌ری به‌خوایه‌کی نادیار و تاک هه‌بووه، به‌گه‌واهی میژوو له ستایش و کرپنۆش بردن بو خوایه‌کانی فه‌رمی یونان لایدا و به شوین هه‌لگرتوویی له زه‌رده‌شت به‌جیگه‌ی ئه‌وان خوی بیانی (هه‌مان ئه‌هورامه‌زدا) ره‌واج داو به‌و پپی به‌رای یونانیه‌کان گومرا بووه و به‌تاوانی گومرا بوون و گومرا کردنی لاهه‌کانی یونان له‌سیداره‌درا.

مهكتهبی، "گورانی بهردهوام" (تغییرات پیایی)، که له لایهن هیراکلیتووس دامهزراوه، لهمهپر
ئهو باوهپه قایم کراوه که گوران و دوندونی تاکه پرهنسیپی سهرهکی زال بهسهر جیهاندایه،
واته جیهان له گورانی ههمیشهیی دایه ((نه همان، مانه هومان، نه همانه ه))، یهکیان له
مهرگی ئهوهیترا، دهردیتهوه و له ژیان یهکیتر دهفتهوتی (دهمری).

ناوبراو دهیگوت: لهناو ئاخنی ههر شتی، دژبهرایهتی و پارادوکس ههیه، ههر ئهوهش دهیته
هوی گورانکاری ههمیشهیی و تهکاموول پیکدییت، بیگومان ئهمه وهبیرهینه هرهوی دووهیزی
سهرهکی و دژبه یهکی موسبهت و مهنفی له ناو ئایینی زهردهشت دایه.

چوار عونسوری سهرهکی سروشت واته ئاو، با، خاک و ئاگر لهناوبیری زهردهشتی، یهکیتر لهو
برگانه هیه که فهلسهفهی زهردهشت له سهری دهو دهگیریت.

«دایکی ژیان "خاک"، ئاوی ژیان "ئاو"، بابی ژیان "خور"، ئاوری ژیان "ئاگر»
چنین است فرمان دادآفرین

که پاکیزه دارند روی زمین

چو آباد باشد به کشت و به کار

به مردم رسد سود ازو بیشمار

به گیتی بود آن کسی بهترین

که توشه به آباد کردن زمین

.....

به زرتشت گفتا ای پاک جان

سپر دم به تو آبهای روان

به خلق جهان بازگویی کز آب

بود در تن همگنان زور و آب

ازو زنده باشد تن جانور

وزو تازه باشد همه بوم و بر

چو پاکیزه باشد کراد ممر

بیاید گداز و نیارد فطر

سخن گفت درباره رستی

که از زرتشت گوید آبا هرتی

نباید به بیدار کردن تباه

به بیهوده بر کردن از جایگاه

کز راحت مردم و چارپاست

تبه کردن او نه راه خداست

دیاره ئهه چوار جهوهههه سروشتیه، (ئاو، با، خاک و ئاگر)، رولیکی گرینگی له بوچوونه هکانی
زهردهشت به خووه ههگرتووه، ههر ئهوهش له شکل گرتنی چوارچیوهی فهلسهفهی سهرهتایی
یونانیهکان کایهیی لهسهر کراوه.

به گومانی تالس، ژیربهنای ههموو شتی، ئاوه، ههر وهک دهیگوت: ((ههموو شتی، ئاوه)).
ههروهها له قورئانیشدا ئاو بهسهرچاوهی ژیان لهقهلهم دراوه و له بوچوونهکانی مهسیحی بو
غوسلی تهعمید کهلکی لیوهردهگیریت.

ئهنکسیمینوسی یونانی لهو بروایهدا بوو که ههوینی سهرهکی و کارتیکهر، تاکه و ئهویش ماددهی
ههوا (با) یه، ((ویدهچی دنیا نه ههس بکیشت)).

هیراکلیتوسیش له مه پ نهو باوه پره ساغ ببووه که، هه موو جه وه ره کانی سروشتی ئاو، با و خاک، له تیداچوون و ئیستحاله ی ئاگر پیکدیته. ((ئاور باوکی هه موو شتیکه)) . رامین جه هان به گلوو ده لیت: ((پیویسته گرنگی فهلسه فی - ئه خلاقی ئه م ئایینه ه به که م نه هزانین، چونکه کاریگه ریه کی زوری کردوته سهر هزری یونانی و ئه فلاتوونیه نوییه کان)) . بئ شک، چوارچیوهی بیر و را و فهلسه فه ی زهرده شتیه کان و موغه کان، پهل و پوی هاویشتوته سهر بیر و باوه پ و لیکدانه هوه ی روژئاواییه کان؛ بویه نیچه به ئاشکرایی راده گه یه نی که ((حق و ابوو، فهلسه فه و فه ره ننگ و ته مه دوونی ئیرانی (موغه کان و زهرده شتیه کان) له ریگه ی یونان و روومه وه بو روژئاوا هاتبایه، نه هک فهلسه فه و ته مه دوونی یونان له ریگه ی روومه وه)) . مه خابن، گه لیک چه مک و مه فهووم و بوچوونی زانستی و فهلسه فی له لایهن یونانیه کانه هوه قوزراونه هته وه، ئینجا به زمان و جلکی یونانی راده ستمان کراونه هته وه. هیگیل له لیدوانه هکانیدا، سوقرات به یه کی له که سایه تیه جیهان میژووییه کان داده نیته، له بهر ئه وه یکه به باوه پی هیگیل، روچی پرسیاریتی و پرسگه ری له هه موو شتیکه ده کات و پرسیارگه ری رهواج ده دات.

ئه م تاییه ته ندیه ی سوقرات، له دینی زهرده شتیذا زور بهرچاوه، به جوړیک که له زوربه ی گفتوگوکانی زهرده شت له گه ل ئه هورامه زدا، به زاراه ی پرسیار ده په یقی. (بلئ بزانه ... ؟) ، (وه لامم بده وه و ... ؟) و ... روچ و جه وه ره ی پرسیارگه ری له دینی زهرده شتی و مروقی ئیرانی هه میشه له ئارا دایه، به شیوه یه ک که مایه ی به خته وه ری و خوشبه ختی زانراوه، ئه وه ش دیاره که به خته وه ری و خوشبه ختی به شیکی زوری هه ر له و دنیا به دایه .

((ئه ی مروقی پاریزکار، له پرسیارکردن له من ده ست هه لمه گره، ئه ز خولقینه هری کرده وه ی باش و گه لیک زانام و ده توانم وه لامی پرسیاره کان بده مه وه که وایه له من پرسیار بکه، تا خوشبه خت بی)) . (برگه ی (۱۸) قیندیداد - خالی (۷))
(... له من پرسیار بکه تا ویرای ئه ویکه وه زعی خوت باشتر ده که ی، خوشت به خته وه ر و خوشبه خت بکه ی.) . (برگه ی (۱۸) قیندیداد - خالی (۷))

زهرده شت بیرمهند و تیوری دانه ری کوردستانی کون له ده قی گاتاکاندا وه ک هونه ریکی به سوژ و فه یله سو فیکی وردبین و قوول ئه ندیش، له بونیادی ترین پرسیارگه لیک که له به رده م مروق له ئارا دان و هیشتاش هه ر له گه ردان، ده دویت. (دینه ی ایرانی س ۱۴۱)

خوای زهرده شت راده گه یه نیته که « پرسیارم لی بکه، چونکه پرسفی هه موو پرسیکت ده ده مه وه ». بیگومان به پیی پیناسه ی هیگیل، زهرده شت که سایه تیه کی جیهان میژووییه (جهان تاریخی) و پییشه نگایه تی زهرده شت له م ره هه نده شه وه ئاشکرایه .

به رای ئیمه، یه کی له تاییه ته ندیه هه ره سه ره کی فهلسه فه ی زهرده شت، که تا کوو ئیستا سه رنجی پینه هدراره، پیوه ندی نیوان هزری فهلسه فی و پروای ماریفه ته .

گومان له وه دا نی به که بیر و ئه قلی زهرده شتی و بگره موغه کانی به ره گه ز (مادی پیش زهرده شت، له سه ر ئه و بناغه دارپژراوه، که ئاوه زگه ریته، به که لک وه رگرتن له فاکتوره کانی سروشتی و واقعیته کانی مروقی خاکی له سه ر گوئ زه وی، رو لی سه ره کی ده گپیت. له م باره وه که پروا و ئیمان و باوه پی میتافیزیکی زهرده شتیه کان به گشتی و مروقی ئیرانی له سه ر هیم و هه ویته ئه قل دامه زراوه و قه دی کیشاوه، هیچ گومانیک ناتوانین بخه ینه ه ناو دلمان .

به گو فانی میژوو، زهرده شت یه که م که سه له ناو پیغه مبه ر و فه یله سو فه کان که، سه رنجی مروقی واته هه ست و ئیمانی بولا ی ئه قل و لیکدانه هوه راکیشاوه .

زۆربهی هه‌ره زۆری ئایینه هکانی سامی وهک، په‌هوودییهت، مه‌سیحیهت، ئیسلامه‌تی و ... له‌سه‌ر پایه‌ی ئیمان و باوه‌ر هاتۆته‌ گۆرێ و ئەقل و ئاوه‌زگه‌ریتی وه‌ک پاساوی ئەو هه‌ست و ئیمان ه، کاریگه‌ری ده‌بیته. به‌ واتایه‌کی دیکه، هه‌ستیان به‌ پێویسته‌ بوون یا خود به‌ رێپه‌روی کردن له‌و ئایینه ه کردووه، نه ه ئەوه‌یکه ئەقلاییهت و لیکدانه هوه‌یه‌کی فه‌لسه‌فی و هزری ئەوانی بۆی لای دین و ئیمان راکیش کردبیت، واته ئەقل و ئاوه‌زگه‌ریه‌تی له‌سه‌ر بناغه و هه‌وینی ئیمان و برۆا دا‌پێژراوه نه ه به‌ پێچه‌وانه ه.

به‌ بێ قسه، له‌ چوارچێوه‌یه‌کی فه‌ره‌هنگی به‌رفراواندا، دین و ئولی هه‌ر نه هته‌وه‌یه‌ک، پێوه‌روناسینه هری راده‌ی ته‌مه‌دوون و فه‌ره‌هنگ، بگه‌ر نیشانه هی هۆش و زه‌ینی کۆی رابردووی ئەو نه هته‌وه‌یه، به‌ ئەژمار دیت. به‌ جوهره‌ته‌وه ده‌توانرێ بگوترێ، پێناسه‌ی میلیه‌ته‌کانه ه. ئینجا له‌ سه‌ر ئەو راستیه‌ش هانتینگتون له‌ ناو بابه‌تی‌کدا ده‌نووسیت: ((مرۆف خۆبی و هه‌وویه‌ت و شوناسی خۆی به‌ پێی باب و باپیران، میژوو، دین و ... پێناسه‌ ده‌کات و ده‌دۆزیته‌وه.))

ئاگوستینی قدیس، که شوین هه‌لگرتووی ئایینی زه‌رده‌شت، به‌ تاییه‌تی مانه هوی بوو، به‌ راشکاوی ده‌یگوت ((خه‌باتی سیاسی له‌ جیهاندا، نه ه له‌ مابه‌ینی ده‌وله‌ت و دین، به‌لکو له‌ نیوان ((کۆمه‌لگای ئاسمانی)) و ((کۆمه‌لگای زه‌وینی)) دایه، که ئەوه‌لینیان نوینه هری خواجه‌رسته‌ی (سپه‌نتامینوو) و ئەوه‌تریان هی تاوانباران و خراپکارانه ه (ئه‌نگره‌مینوو)، به‌ ده‌سته واژه‌یه‌کی‌تر، سه‌ره‌کیتترین ئەندیشه‌ی ئاگوستین له‌مه‌ر ئایینی "دووشار"ی، ئاسمانی و خاکی هاتۆته‌ ئاراوه.

(تاریخ اندیشه‌های سیاسی در غرب - دکتر طاهری - صفحه ۱۴۳)

توماس ئاکونیا که به‌ گه‌وره‌ترین و به‌هێزترین فه‌یله‌سوفی موده‌رپرسی، له‌ سه‌ده‌کانی نیونجی ده‌ناسریت، به‌ شوین هه‌لگرتنی بۆچوونی رۆژه‌ه‌لاتی (به‌ تاییه‌تی بیروکه‌ی زه‌رده‌شتی) به‌رده‌وام له‌ هه‌ولێ ئەوه‌ دابوو که سازش و لیک نزیك کردنه هوه‌یه‌ک له‌ نیوان ئیمانیه‌ مه‌سیحی و ئەقلانییه‌تی یونانی پیک بینیت، ته‌واوی خزمه‌ت کردنی ئاکونیا به‌ مه‌سیحیه‌ت ئەوه‌ بوو که دینی مه‌سیح له‌گه‌ل فه‌لسه‌فه‌ی ئاوه‌زگه‌ریتی ئەفلاتوون و ئەره‌ستوو ئاوێته‌ بکات و پردیکیان بۆ دروست بکات. (تاریخ اندیشه‌های سیاسی در غرب - دکتر طاهری - صفحه ۱۴۳)

دیاره ئەو به‌رێزه بۆ هه‌میشه سه‌رکه‌وتوو نه هبوو، چونکه به‌ پێچه‌وانه هی زه‌رده‌شتی، ئیمانیه‌ مه‌سیحی له‌ سه‌ر به‌ردی بناخه‌ی ئەقل و هزر دانه هه‌مزه‌رابوو، ئەو راستیه‌ش له‌سه‌رده‌می رینسانس به‌ زه‌قی خۆی نیشان دا.

هه‌ر وه‌ک ئامازه‌ی پیدرا، ئیمان و برۆای زه‌رده‌شتی له‌سه‌ر جه‌مسه‌ری ئەقل، په‌لی هاویشتوو، ئەمه‌ش به‌کێک له‌ تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ئیرانی (کورده‌کانی موغ و زه‌رده‌شت) ده‌زانین.

به‌ کورتی ده‌توانین ئەوه‌ بلین که، باوه‌ری ئەقلی و هزری لیکدانه هوه‌ زه‌رده‌شتیه‌کانی بردۆته سه‌ر ئیمان و برۆایه‌کی قه‌لبی، نه ه به‌ پێچه‌وانه ه، له‌ راستیدا ئەو فورموله‌ی (ئیمان له‌سه‌ر پایه‌ی هزر)، یا (هزر له‌ سه‌ر پایه‌ی ئیمان) ئەگه‌ر نه ه‌لین پیکه‌ینه هری ته‌مه‌دونه ه، ده‌توانین به‌ ریحۆشه‌که‌ری ته‌مه‌دوون و ده‌سکه‌وت له‌ قه‌له‌می بده‌ین.

به‌ سوکه ئاورپیک له‌مه‌ر میژووی ئایینی، سامی و عه‌ره‌به‌کان ئەوه‌مان بۆ روون ده‌بیته‌وه که له‌ چاخیکی میژوویدا، دگماتیزم و ده‌مارگیری و شک و توند و تیزی دیته ئاراوه و له‌ چاخ و کاتیکی‌تردا، هه‌ر له‌سه‌ر هه‌وینی و په‌ره‌نسییه‌کانی پیشوو کهم ته‌رخه‌می و دیارده‌ی لائیک و سکوولارو له‌وانه ه، بێ دینی و ... دیته‌ گۆرێ.

مه‌مه‌دی غه‌زالی، تووشی ئەو نه هه‌ماه‌ته‌ بووه، له‌ راستیدا زۆری هه‌ولدا، ئەقلانییه‌ت و ئاوه‌زگه‌ری زه‌رده‌شتی له‌گه‌ل هه‌ست و برۆای ئیسلام گری‌ بدات. به‌لام نه هته‌نیا سه‌رکه‌وتنیکی وه‌ده‌ست نه هه‌ینا، به‌لکو، دانی به‌ شکستدا هیناو و به‌ لای ئیمان و هه‌ستی قه‌لبی شو‌ر بۆوه و

به راشکاوی دهری بری که " ئهوه مومکین نییه ". هۆی ئهه شکست و دابهزینه ههش ئهوهیه که، ئایینه هکانی سامی و ئیسلامهتی، لهسه رههۆش و بوچوون و ناواخنی فرههنگی، کۆی سامیهکان له دریزایی میژوودا سرچاوهی گرتووه و ئاوهزگههری به واتای واقعی خۆی له ناویاندا دهوڕیکی به خۆوه نه هدیوه، تیروانین و بالابینی میتافیزیکی، دهرفهتی بهه سه رهه لدا نه ه، نه هداوه، له حالیکدا زه رده شتیته و ئایین و فهلسه فهی ئیرانیه کان و یونانیه کان، لهسه ره ئه قلییه تی پیکهاته له ناوه روکی دهق و فرههنگی تاییه تی و کۆی ئه قلی ئهوان هاتۆته کایه وه. هه ره له دریزه ی ئه وه مملانه هیه دا، سو ره وه ردی، له روانگه ی بو چوونی ئه قلی و کرده وه یی زه رده شتی، رامانیکی به ریلای به سه ره ئیسلام دا بووه و له وه کاره شدا سه رکه وتویی وه ده ست هینا وه.

هۆی راست بوونه هوه و سه رکه وتویی سو ره وه ردی له جو ش کردنی ماریه تی ئیمانی و ئاوه زگه ری تی، پێ چه قان دن له سه ره به رده ی بنا خه ی زه رده شتی و بو چوونی ره سه نی کور دایه تی بووه، له راستیدا سه ری ریز و نه هوازی بو زه رده شت دانا و به لای تر دا سه ری شو ر نه ه بو وه، جا هه ره بو یه ش به پی چه وان هه ی غه زالی، سه ری له سه ره ئه وه بو چوون و ریزگرتنه ه دانا و له ته مه نی (۳۵) سالی دا له پیناوی ره سه نایه تی و راست بوونی بیرو رای خۆی، شه هید کرا.

دیاره له م باره وه نمونه ه زو رن، یه ک له وان هه ده توانین باس له (عومه ره خه یام)، (خا جه نزام)، (زه که ریای رازی)، (خا جه نه سی ری توسی)، (ما وه ردی)، (فردوسی)، (صدرا المتأل هین) و ... بکه یین .

به باوه ری زو ریک له زانایان، فهلسه فه ی زه رده شت له لایه که وه کار تی کردنی کی چرو پری له سه ره حکمه تی ئیمان و ئه شراق دانا وه، له لایه کی دیکه شه وه، گرینگی و با یخ پیدان به بیر و ئاوه زگه ری تی و بو چوونی کار کردی و واقع گه رای یی، ره نگدانه هوه یه کی بی ئینکاری له فهلسه فه ی یونانی تا هینگیل و هی تر به جی هیش تو وه، به شیوه یه ک که نی چه مرو قی (به رته ری) له زات و ده روونی ئه وه پیا وه مه زنه ه دۆ زی وه ته وه و به جیهان ناساندویه تی.

روناکی و نوور یه کی کیکی له وه باس و بابه ته فهلسه فیانه هه ی ئه وه ئایینه هیه، به تاییه تی عی رفانی ئیرانی له وه به ستینه ه دا کار دانه هوه یه کی زو ری هه بو وه.

شیخ سو ره وه ردی، بو ورینه هره وه ی حکمه تی ئه شراقی زه رده شتی ده نووسی ت: ((یه که مین نه ه تیجه له (نورالانوار) تاکه و ئه ویش نووری مه زنی نزیك (نورالاقرب العظیم) ه، که هه لبه ت له لایه ن پێ شینیان به عون سو ری ئه وه ل ده ناسرا.)) (زردشت پیامبر ایران باستان- هاشم رضی- ۱۶۸)

راشه کاری (حکه الاشراق) واته، قووتبه ددین شیرازی چوار سه ده له مه وه به ره، به وه شیوه یه رای خۆی ده رده بری ت: ((زه رده شت ده فه رمو ی، سه ره تاییترین شتی که ئه هورامه زدا خو لقاندوویه تی به هه من (هیمای نوور) ه، ... هه ره ئه وه ش له لایه ن ئیمانی هه شته م به هه دیسیک ئاماژه ی پیکرا وه: هه رکا ت ره سو لی خوای به چاوی دل تما شای خوای ده کرد ئه وی له باز نه هیه ک له نوور و به وینه هه ی نوور بینی وه که په ردووی به سه ره دا کی شرا وه، ... ئینجا له ریوایه ت و گپرا وه یه کی دیکه شدا هاتو وه: خوا بریتیه له هه فتا وحه وت دا پو شتی پر له نوور که ئه گه ر بی ت و ئه وه حیجابانه ه وه لابنرین، هه ره که سی ک چاوی پیکه ویت، جوانی سیمای خوا، ده یسو وتینیت، ...)). (هه مان سه رچاوه ی پێ شو- ۱۶۸- ۱۶۹)

رۆلی ئاگر له ئایین و فهلسه فه ی زه رده شت

ئاور (ئه هور - ئاهور - ئاهر - ئاهیر - ئاتر - ئاگر - ئا زه ر) له ناو بوچوونه هکانی ئایینی زه رده شت و بگه ره پێش له دایک بوونی زه رده شتی ش له ناو کورده کان و ماده کان، پله و با یه خیکی زو ری هه بو وه، له حه قیقه تا ئاگر له باوه ری کورد و زه رده شتی هکان، ره گه زیکی پیروزی هه یه.

لهپیش هه موو شتیك وهك سه ره تابهك پیویسته ئه و راستییه بخرینه هروو كه زۆر بهی خه لکی ئاسایی، ته نانه هت مامۆستایانی ئایینی (ئیسلامه تی)، له و باوه رپه چهوته دان كه ئایینی زه رده شت به ئایینی ئاگر و زه رده شتییه كان و ئاگر په رست یا خود گاور و به شروقهی (فورئانی پیروژ) مه جووس ده زانن؛ به واتابهك، وای لیتیگه یشتوون یان هه ر لیی تینه هگه یشتوون، سه ره پرای ئه وهش بیر و ئولی زه رده شت به دوو الیزمی و دووانه هپه رستی ته نانه هت دووخوایی ده ناسن و به رده وام له چه واشه كردن و تاوانبار كردنی زه رده شت و ئایینه ه پاگژییه كهی، راناوهستن، جا به وته و گوتاری پچرپچر و دوور له راستی و تینه هگه یشتووی، له و چه شنه ه دیارده گه له ناراستیانه هیان به زه رده شته وه لكانده وه و گه لیک بوچوونی ناحه ز و ناشیرینیان وه پال ئایینی زه رده شتی ناوه. هه له بهت له و راستیه میژووییه ناتوانین نكوولی بکهین له سه رده می ساسانییه كان به تاییه تی كوئایی ئه و زنجیره یه ، دیارده ی خراپ و ناحه ز هاتوونه هته گوژی به لام دینی ره سه نی زه رده شت هه ر له سه ر جیگه ورپیگه ی خووی ماوه ته وهه. دیاره ئه وو قسه ی ئه گه ر غه رزی تییدا نه ه بیته له رووی نه ه زانینه ه، چونکه فری به سه ر هیچ راستییهك نییه.

به چاوخشان دنیك به سه ر میژووی ئیسلامی عه ربه كان، ویده چیی یه كه م كهس كه زه رده شتییه كانی به فه رمی و نووسراوه، به ئاگر په رست زانیوه، جه نابی عومه ر كوری خه تتابه. ناوبراو كه پاشایه تی عه ربه كانی به ده ست گرتبوو، پاش سه قامگیر كردنی ده سه لاتی خووی نامه یه کی پر له هه ره شه و گو ره شه بو یه زگه ردی كورد (ئاخرین پاشای ساسانییه كان) به ریده كات، دوا ی ئه وه كه سووكایه تییه کی زۆر به ئیرانییه كان و بیروباوه ری زه رده شتییه كان ده كات، به شان و باهو ی ئیسلامی ئه وان دا دیته خوار، داوا له یه زگه رد ده كات ده ست له ئاگر په رستی! و شك هه لبرگرت و ئه للا به رستی، له و نامه یه دا جه خت ده كاته وه ئه گه ر له و دیارده و دینه ه ده ست به ر نه هدات و له سه ر بیروباوه ری ئه وان موسلمان نه ه بیته و خووی رادهستی عه ربه كان نه ه كات ئه وا له گه ل بریقه و تیژی شمشیری موسلمان ه كان رووبه رووده بیته وه و ولاته كهی داگیر ده كرت و ... دیاره یه زگه ردیش پاش سه رسوورمان له وه یكه ئه عرابییه کی تازه پیگه یشتوو له لایه كه وه خووی به رامبه ر به و داناوه و له لایه کی دیکه شه وه به و شیویه له نامه كهیدا ده دویت و ئه و شتانه به م جو ره دینیته به رباس و خووی هه لده سوورپینی، وه لامی ده راوه كانی به پوختی و به توندی ده داته وه. پاشای ئیرانییه كان، دوا ی ئه وه یكه هه ژاری و سه ربه داوین بوونی ئه وان به ئیرانییه كان وه بیر ده خاته وه و ئامازه پیدانیکی گشتی به میژووی سامیه كان و ئاریاییه كان ده دات، له وه لام دا دنوو سیته: ((زۆر جیگای داخه كه سیك رییه رایه تی گه لی موسلمانی گرتوته ده ست كه ئاگاداری و زانیاری له سه ر دراوسییه كهی نی یه و بیه و باوه ری ئیرانییه كان نانسیت و له میژوو هیچ نازانیت و له گومرایی دایه.)) یه زگه رد به دوا ی لیدوانیکی زۆر، ده لیت: نه ته وهی ئیرانییه كانی ئاریایی كه خاوه ن فه ره هنگ و مروقایه تییه کی هه زارن ساله یه ئاگر په رست نی یه و به هیچ كلوچی سه ر بو ئاگر و شتی تر شوپ ناكاته وه به لكوو ئاگر هیما ی ئه هورامه زدایه (كه ئیوه نیوتان لیناوه ئه للا)، ئاگر روناکی و پاکی و ئه وگه رماییه كه ئیمان و ههستی مروقی ئیرانی له باره گه ی ئه هورامه زدا، ده بوورژینیته وه و دژ به تاریکی و گومرایی و ئه هریمه ن ده وه ستیت، ئاگر خو لقیندر اوی مه زدایه نه ه خود ئه هورامه زدا.

«ریز و سپاس بو تو ئه ی ئاگری ئه هورامه زدا، ریز ده گرم له و روناکیه پاكه، هیزمان پیی ببه خشه تا بتوانین باشتترین ئه ندیشه ی چاك و كرده وه مان هه بیته، یارمه تیمان بده تا له درو و ناراستی و ناحه زی دووری بکهین و... تا به لكوو شیایو په رستشی ئه هورامه زدا بین.»

راستییه كهی ئه وه یه كه، عه ربه كان، له لایه كه وه، بو سووك كردن و له نیو بردنی ئه م ئایینه ه پیروژه و راسته قینه ه، له م وشه یه كه لکی به هه له هیان وه رگرتوو و ئامانجیان به هه له دابردن و پروپه شیو كردنی ئه م ئایینه بووه و له لایه کی دیکه شه وه، موسولمانه ه ناعه ربه كانیش له و

گیزاوه کهوتوون که وهک عه‌رهب و به داخواست، له به‌ستینی فیکری، ئه‌وان، بیربکه‌نه هوه، باشتربلین له فره‌هنگ و داگیرکاریه‌کانی عه‌رهب و سامی به‌رگری و داکوکی بکه‌ن. ههر چوار جه‌وه‌ه‌ری پیکه‌ینه هری بوون، (ئاگر، با، خاک، ئاو) له ناو فه‌لسه‌فه و بوچوونی زهردهشتی پیروژن.

ئاگر له دریزایی میژووی مروّف به‌گشتی و ئاریاییه‌کان به‌تاییه‌تی ریزی لئ گیاراوه، ئاگر سه‌رچاوه و دیارده‌ی پاکی و خاویینی و روشنایی بووه، ئاور له‌ناو ده‌قه‌کانی ئاقیستا، به‌یاریده‌ه‌ری سه‌ه‌نتامینوو و دوژمنی ئه‌هریمه‌ن و دیوه‌زمه‌کان ده‌ناسینریت، ههر پینج کاتی شه‌وانه‌ روژ به‌هه‌لگیرساندنئ ئاگری پیروژ له ئاگرخانه ه‌کاندا، راز و نیاز و نوپژ له لایه‌ن موبه‌ده‌کان به‌جئ هاتوو.

ئایا هیچ بیریان له‌وه کردۆته‌وه که له قورئاندا خوایه‌که‌یان؟ سویند به‌ روژ و خوړو نوور ده‌خوات که یه‌کئ له هیما و موشته‌قانی ئاگر و رووناکییه. (والنهار إذا تجلی)، ئایا له‌وه تیگه‌یشتوون که (والشمس و ضحاها و القمر إذا تلاها * والنهار إذا جلاها) ئه‌م ئایه‌ته، لیکدانه هوه و جوړه خویندنه هه‌یه‌ک له بوچوونه ه‌کان و ئایینی زهردهشت و گاواره‌تییه! ئایا ده‌زانن، سوپه‌یه‌ک به‌ ناوی (الشمس) و سوپه‌یه‌ک به‌ نیوی (الفجر)، له قورئاندا له ئارا دایه، ئایا ئاگاداریان به‌سه‌ر ئه‌وه‌دا نییه و نه هیانینییه‌وه که موسا له‌گه‌ل نوور و ئاگر که کلکه‌نما و سه‌مبوولی خودا ده‌ناسرین، دیدار و هه‌قپه‌یقینی کردوو، ئایا ... ؟ گهر قورئان بو خوی زه‌می ئه‌و که‌سانه‌ی کردوو؛ که قورئان به‌وردی ناخویننه‌وه‌و بیری پیناده‌ن و هه‌روا به‌سه‌ریا ئه‌رؤن. (أفلايتدبرون القرآن أم علی قلوب اقلها) -محمد/ ۱۲۴

«ئایا هیچ تینافکرن له‌م قورئانه؟یان ئه‌وه‌یه دلیان قوفلی لئ دراوه و داخراوه.»

له گاتاکاندا (یه‌سخا - هاتی ۴۳ - خالی ۹) هاتوو که (ئاگر هیمای ئه‌هورامه‌زدایه)).

که آن نور(روشنی آتش) از نورهای خداست

کزانگونه رخشان به‌پیش نهاست

له برگه‌ی "فه‌روه‌ردین یه‌شت" و "هوروموزدییه‌شت" دا به‌م جوړه نووسراوه ((جه‌سته‌ی خوا له‌نووره و ده‌روون و ره‌وانی ئه‌و زاته له راستی)). ئه‌هورامه‌زدا خوی له‌خویدا روناکی نووره‌کان (نورالانوار) ه. له‌عیرفانی ئیسلامی، چه‌مکی "نورالانوار"ی حیکمه‌تی ئه‌شراقی و فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌سحابی نوور، هه‌مان زاتی(واجب الوجود)ه.

له‌ناو قورئانی پیروژیشدا خوا به‌چه‌شنی نووریک‌ی ره‌ها و موتله‌ق شروقه‌ده‌کریت، «الله نور السموات والارض» ههر ئه‌و ده‌سته‌واژه‌یه به‌روونی له‌ئاقیستادا به‌شیوه‌ی «ئه‌ته‌غره‌ه‌ئوچه‌نگه» واتا، نور و روشنایی موتله‌ق و بی پایان هاتوو.

بی شک هه‌لوپستی زهردهشت و کورده‌کان، له‌مه‌ر ئاگر و رووناکی، روون و ئاشکرایه و جیی هیچ قسه‌وقسه‌لۆکیک نییه، له روانگه‌یه‌کی دیکه‌وه، ریز و حورمه‌تی ئیمه بو ئاگر و روشنایی، هیچ گومان و چه‌واشه‌بیه‌ک به‌خووه هه‌لئاگرئ. بانگه‌وازه‌که‌ی زهردهشت بو ریز گرتن له ئاگر، به‌مه‌به‌ستی ستایش کردن و ریزلینانه ه، نه هک په‌رستش و کړنوش کردن، له‌و لاشه‌وه، ئاگر جینشینی ئه‌هورامه‌زدا، نه ه‌کراوه، که شیاوای په‌رستش بیت، به‌لکوو، ئاور، دیارده و خولقیندراویکی پاک و به‌هیزه له لایه‌ن ئه‌هورامه‌زدا.

به‌پیوستی ده‌زانین سووکه‌ئاوریکی بدهینه هوه سه‌ر بو چوون و لیکدانه هوه‌کانی ئه‌هورامه‌زدا له‌مه‌ر ئاگر.

له ئاقیستا و دهقه پیروژهکانی گاتاکاندا، له ئاگر ریژگیراوه و گوتراوه که هیمای ئیزهده، نه ه خودی ئیزهده.

به سهرنج دان و تییبینی، روون دهبیتهوه که بهو رسته و واژانه ه له بارهی ئاگر قسه کراوه.

"له ئاگر ریژ دهگرم، چونکه خولقیندرایی ئههورامهزدایه".

"تۆ، هووی ئاگری ئههورامهزدا ...".

"تۆ، ئهی نزیکتترین (ئیزهده) به ئههورامهزدا ...".

"گهورهترین وهدهیپینراوی مهزدا و نزیکتترین خولقیندرایی به ئههورامهزدایه".

"سلاو و ریژ بو تۆ، تۆ هووی ئاگری ئههورامهزدا ...".

"ئیمه، بهر له ههموو شتیکی، ئهی ئههورامهزدا، ئاوری تۆ ستایش دهکهین".

"رۆژی نۆهه می هه مانگ، به رۆژی ئاگر، ناودیر کراوه".

(دامستتر-خاللی ۴-برگه ی ۱۱-ئیندیدا - لاپه ره ی ۲۰۱)

بیگومان، ئه و دهقه کورتانه ه، به باشی ئه و بوچوونه ه ههلهیهی پيشوو بهرپه رچ ده داته وه. کورد له سهره تاي میژووی دیرینی خویدا، هه میشه ئاگر و روشنایی خوش ویستوه، هه میشه دلایان پئی کراوته وه، هه ر تا ئه و سهرده مه ش، خانوو به ره کانیا ن به ره و رۆژ دروست ده که ن. هه ر ئیستاش به ئاگر و نوور و رۆژ سویند ده خون.

کورد پيش چاخی زهرده شت، میترایی و رۆژپه رست بووه، واته، چون رۆژ، سه رچاوه ی روشنایی و پاکی بوو، لایان به ریژ و خوشه ویست بووه، تا راده یه ک که به ناوی رۆژپه رست ناوبانگیا ن ده رکردوه.

ماناییه کان رۆژپه رست و موغه کان (قورئان گوته نی مه جووسه کان) ی کورد، خاوه ن هیز و ده سه لاتی ئاییبی - سیاسی، رۆژپه رست و دوا یی ئاگر په رست بوون، ته نانه هت هیرو دوت ده لیئت: ((موغه کان ئاگر په رست بوون)).

که وایه، به وه ده گه یین که له پله ی یه که مدا، کورد و زهرده شتییه کان ویپرای ئه وه یکه ریژ و حورمه تیکی زوریان بو ئاگر داناوه، ئاگر په رست و گاور و مه جووسی! نه ه بوون و نین، له پله ی دووه میشدا، ئه گه ر ئاور به یینه هوه سه ر میژووی نه ه ته وه کانی تر، به روونی بو مان ده رده که وئ که، فه لسه فه ی بیری کورده کانی زهرده شتی له سه ر نه ه ته وه و ئایینه ه کانی تر له م باره وه، ده بیتریت هه ر ئه و فه لسه فه راستیه که، ئاگر له گه ل ئه وه یکه، جه وه ریکی خاوه ن ره گه ز و گه وه ریکی خاوین که ره وه شه، هیمای پاکی، گه رمی و روشنایی و زانیاری و له یه ک وته دا، سپه ننامینوویه، دژی تاریکی، ناحه زی، خه زانی و خراپه یه.

هرآن چیزی که عیان است

چو عکسی ز آفتاب آن جهان است

جهان جمله فروغ نور حق دان

حق اندروی ز پیدایی پنهان

ته وه ریکی دیکه، که بوته مایه ی هه له و په له، ئه وه یه، که، زهرده شتییه کان به دووانه ه په رسته ناسن و وای بو ده چن که، زهرده شتییه کان ئه هریمه ن (یا به قه ولی خو یان، شه یتان) به شه ریک و برابه شی خوا ده زانن!

بو تیگه یانندن و روونکردنه هوه ی ئه و که سانه ه، هه ولده ده یین که ئه و بوچوونه ه، زور به کورتی ره ت بکه یینه هوه.

راسته ئایینی زهردهشت لهسه ره دوو کۆلهکه و کارینتهی سه رهکی، ئههورامهزدا و ئههریمهن دهوور دهخوات، بهلام دهبیت سهرنج بدهینه ه سه ره ئه و راستیهش که له لایهکهوه دووانه ه په رستی به مانای ستایش و په رستشی دوو، خودای دژ به یهکه، وهک خودای زانست و خودای نه هزانی، خودای ئهوین و خودای شهپر، خودای نه ندروستی و خودای نه هخۆشی و که ساسی، ... له لایه نیکی دیکه وه، وهک رۆژ روونه ه که ئه و بۆچوونه ه، لای زهردهشتیهکان نییه، ئهوان ئههریمهن به هیزیک دهزانن که له ده ره نهجامی مرۆفایه تی و راستی، تیک ده شکیت و رهوان و بیر کردنه هوه و ئه ندیشهی چاک، به سه ره بیر و ئه ندیشه و کرده وهی خراپ، زال ده بیت که وایه، ده گهل ئه وه یکه، ئه و واقعیه تهی خراپه و جه وه هری گهنده لی و دژ به رووناکی ده سه لمینن، له گهلیدا خه بات ده کهن و لیی دوور ده که و نه هوه؛ جگه له ده ربهرینی رق و نفرهت، له و باوه ره دان که له ئاکامدا تیکده شکیت.

به شایه تی ناوه رۆکی گاتاگان، ئه شو زهردهشت هه لۆبستی روون و ئاشکرای به رامبه ره به شرک و کوتهل په رستی و چه ند خودایی نواندوه، ئه و بانگه شهی ئایینی تاقانه ه په رستی ده کات، له هه موو گرینگتر ئه وه یه که، زهردهشت کۆسپ و ته گه ره کانی سه ره ریگه ی یه کتا په رستی، ته خت کرد و هه موو ئیزه ده کانی ئاقیستایی، خسته ژیر ده سه لات و فه رمانی ئه هورامه زدا. تاکه خاوه ن ده سه لات و زاتی به پیژ و خولقینه ه، ئه هورامه زدا، له قه له م دراوه، ئه وه ش خۆی له خۆیدا چاکسازیه کی به نرخ و شو رشیکی هه ژینه ه رانه ه، له بۆچوونه ه کانی سه رده می ئاقیستا و چاخ ی پی ش زهردهشت ده ژمیردریت.

به جو ره ته وه ده لێن، له و باره وه که زهردهشت تاکی بی وینه ه، یه کتا په ره ست بووه ودینی زهردهشتی، ئه م بۆچوونه ه نوییه ی بره و پی داوه هیچ گومان و در دۆنگیه ک ناتوانین بخه ینه ه دل مان.

زهردهشت به م شیوه یه له زمان ئه هوراموزدا، به ره په رچی قسه ی نا راستی نه هزانه هکان ده داته وه: ((... هه ر ئیستا، ستایش ده که م و ده په ره ستم، خودایه کی که مه زترین ه، که خوازیاری چاکه یه بۆ خولقین دراوه کانی، که ئه هورامه زدایه و ده خوازم من له باشتترین و پرکا کله ترین زانیاری و ماریفه ته کان ئاگادار بکاته وه و ...)) .

خویندنه هوه ی زۆربه ی میژووناس و رۆژه لاتناسه کان، به تایبه تی پسپۆرانی ئیسلامی و رۆژئاواییه کان له سه ره ئه و پایه دیته روو که گشتیان " ئه هریمهن " له روانگه ی زهردهشتی، وهک " شه یتان " له ناو ئایینه هکانی ئیبراهیمی به تایبه تی مه سیحیه ت و ئیسلامه تی داده نین، دیاره هه ره له سه ره ئه و گریمانه ه و دانه ه به ره هه قی ئه و دووانه ه لیکدانه هوه ی له مه ره ده کهن، هه ره بۆیه ش که وتوونوته ناو چالای نه هزانی و دوور له راستی ده په یقن !

ئه وه قسه ی تیدا نی یه که، ئه نگره مینوو (ئه هریمهن) له ناو دینی زهردهشتی و بۆ چوونه هکانی ئاقیستا، جیاوازییه کی بنچینه هی هه یه له گهل ئیبلیس و شه یتان له ناو ئایین گه لی تر.

به پیچه وانه هی ئایینه هکانی دیکه، ئه هورامه زدا خولقینه ه و به دیه ینه هری ئه هریمهن و ناحه زی و ره ش و خراپه نی یه (وهک له ئیسلامدا وه به ره چاو دیت)، به لکوو خولقینه هری ئه ندیشه ی مرۆف گهل و خودی مرۆقه. له کاتی کدانه ههریمهن له دایکبوی ئه ندیشه و کرده وه و قسه ی خراپی مرۆقه کانه ه. له و رووه وه که ئه هوراموزدا خودای چاکه یه، ئه هریمهن خودای خراپه نی یه، چونکوو به هیچ کلۆجی، بۆ ئه هریمهن ستایش و کرپنۆش نا کریت، به رده وام داخواری و دوعای شکست و تیدا چوون و نفره تی له پشته.

شه یتان له روانگه ی ئایینی سامی و ئه و جو ره ی که له قور ئاندا وه دیار ده که ویت، به رانه ره که ی خودایه، به لام ئه هریمهن له فه لسه فه ی ئایینی کۆنی کوردی، یه ک له وانه ه زهردهشتی، نه هک له هه مبه ره خودا، به لکوو به رانه به ره به بۆچوون و ئه ندیشه ی خراپی مرۆقه. له به ره ئه وه ناشیت و راستیش نی یه که ئه م دووانه ه و وهک یه ک تماشا بکرین.

یه کئی له گرنگترین فاکتوره کانی فلهسه فهی زهرده شتی، هه لده گه پیتته وه سهر ئه هورامه زدا و ئه هریمه ن، له زوربهی ههره زوری ئایینه کانی سامی ره گه ز و هی تر، ئه للا، یه هووه و... خوئی خولقینه ری ئیبلیه، واته راسته و خو ئیبلیه و دست و پیه ونیه کانی، گریدراوبه وه ش، دیارده گه لی شه پرخرابه و ناراستی، له لایه ن خوی خولقینه ری شه ییتان و ئیبلیه دیتته دی، له و ئایینه گه له دا پاش دیالوگیکئی شانویانه ه، شه ییتان به رانه ر به خوا ده وه ستیت و سه ربزیو ده بیت و به هه ره شه کردن له خوا له فه رمانی ده رده چیت، به لام له جیهان بینی و بوچوونه ه فلهسه فیه کانی زهرده شتی، ئه هورامه زدا هاوکار و داژداریکاری ئه هریمه ن نانسریت، چونکه داهینه هر و خولقینه هرئیه ئه هریمه ن نییه و مه زدا چاکه ی روت (خالیه) ه. که وایه له م باره وه ئه هورامه زدا له گه ل نیشانه هی پرسیار و سه رسوورمان رووبه روو ناکریتته وه.

به ره چاوکردنی پره نسیپی ئیختیار و سه ربه سنی مرؤف، بومان مسوگه ر ده بیت که له مه پرخرابه و کرده وهی ئه هریمه ن نه ته نیا ئینسان وه ک مرؤفیکئی خاوه ن ئیراده به رپرسیاره، له روویکی دیکه وه ئه وه وا ده کات ئایینی زهرده شتی له و پرسیاره کونه ه که هه میشه له ئارادا بووه (خوی خاوه ن ده سه لات و به توانا بو له شه ر و خراپه به رگری ناکات و خوئی خولقینه هرئیه گومرایی و ئه هریمه نه ه؟) جیا بکریتته وه و زاتی بی وینه ه و به هیزی تاپو ده کریت و ده سه لمیندریت.

(سپه نتامینوو، ئه نگره مینوو) که له سه ره تای دروستبوونی جیهان به شیوهی دووهیزی دژ به یه ک، له ئه ندیشه، کرده وه و قسه دا، سه ره له ده ات، که یه کیان چاکه یه و ئه وی تریان خراپه یه (گاتاکان - برگه ی ۳۰ - خالی ۳)، له لایه که وه ئیزه دی بالا، سمبوله که یه تی و به رجه سته بوونی راستی و رووناکیه، له لایه کی دیکه شه وه، ئیزه دی رووروش و ئه هریمه ن، هیمایه تی و نزم بوونی درؤ و تاریکیه.

به کورتی و به زاراهیه کی فلهسه فهی ده شیت بلین، دینی زهرده شتی له شکلی تیزوئانتی تیز هاتوته ئاراهه، له حالیکدا، دینه هکانی تر له چه شنی سه ننتیز به ره م هاتوون.

ریژدار هاشم ره زی، نووسه ری به ناوبانگی ئیرانی، له په رتووکئی (زرتشت پیامبر ایران باستان) دا، ئاوا دیتته ئاخافتن: ((گرنگترین پره نسیپ و کوله که ی ئایینی، که زهرده شت، خستویه تیه پیش ریروانی، تاقانه هپه رستی ئه خلاقی بووه، زهرده شت به زبر و زه نگیه کی ته واو، دلکی قورس، په رستی خوا گه لی جوړاوجوړ و هه لیت و په لیتی بی بایخ و داب و نه هریتی چه وت و پوخله واتی نا ئه خلاقی و نامرؤفانه هی ره ت دایه وه))

له راستیدا، له روویکه وه، ریگه ی بو رولگییرانی ئیزه ده کانی ئافیس تایی پیش خوئی ته خت و ته کوز کرد و له روویکی دیکه شه وه ته قانه ه په رستی و مرؤفایه تی هیئانه ه کایه وه.

ته واوکه ری ئه و قسه یه، ئه وه یه که، زهرده شتی کورد، ویرای باوه ر پیدان به دوو هیزی سه ره کی و ناته با، وجودی دو خوی خاوه ن ده سه لات و له یه ک ئاستی، ره ت دایه وه و مه زه به ی له ته وحید و یه کتا په رستی نزیکتر کرده وه، به بی هیچ دردوئگیک، تیفکرین و خویندنه وهی گاتاکانی پیروزی زهرده شت ئه وه مان بو ده سه لمینیت.

جه ژنه کانی زهرده شتی

فه ره هه نگ و دین، بیر و باوه ری هه ر گه ل و نه ته وه یه ک، له ناخ و ناوه روکی جه ژن و هویه کانی ئه م نه ته وه یه به روونی ده بینریت. گومان له وه دا نی یه، گه وه ره ترین و قوولترین دیارده ی هه ر دین و ئاینیک که له ناخی جیژن و ماته مینه کانیا ن به زه قی خوئی وه دیار ده خات و به رجه سته ده بیتته وه یه کئی تر له هه ره تاییه ته مندی به نه رخنه کانی ئه و دینه ده ناسریت.

له بوچوونه کانی زهرده شتی جیژن، په لوه پیاپیه کی به رز و گرینگی هه یه، شادی و که یف خوشی و گه شاهیه یی به پیچه وانه ی ئایینه کانی ئیبراهیمی و سامی، نه ته نیا ناپسند و مه کرووه نازانریت به لکوو له گه ل ئه وه یکه ویست و خوازاروهی ئه هورامه زدایه بگره هوئی خیر و پاداشتی جوړاوجوړییش ده نرخیندریت.

جیژنی زهردهشتییهکان و پیرای ئهوهیکه مایه‌ی سه‌رخۆشی و کرانه هوه‌ی ده‌روون و شادی به‌خشه، وهک دابی سوپاسگوزاری و ره‌وتیکی نه‌ته‌وه‌یی- ئایینی به‌ئه‌ژمار هاتووه. دیاره شیوه‌ی ژیان و کهش و هه‌وا و ناوچه‌ی جوگرافیا‌یی‌ش کارتیکردنیکی پته‌وی له مه‌ر دیارده‌ی جیژن داناوه.

جیی باسه یه‌کی له تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی هه‌ره‌گرنگ و پپواتای ئه‌و دیارده‌یه که له ناو نه‌ته‌وه‌کانی تر وه‌به‌رچاو نایه‌ت ئه‌وه‌یه که، ئه‌و کاته‌ی ناوی رۆژ له‌گه‌ل ناوی مانگ بینه یه‌ک، ئه‌و رۆژه (به‌فالی نیک) ده‌گرن و جه‌ژن به‌حیسیب دیت، به‌زاراوه‌یه‌کی دیکه بۆ هه‌ر رۆژی مانگ، ناویکی تاییه‌تی ته‌رخانکراوه که هاوتای ناوی مانگه‌کانه ه، بۆ وینه ه رۆژی شه‌شه‌می هه‌رمانگیک به خوردا‌درۆژ ناودیر کراوه، که وایه شه‌شه‌مین رۆژ له مانگی خوردا‌د که ناوی خوردا‌ده، ده‌بن به‌یه‌ک و ئه‌م رۆژ جیژن چیده‌کری.

به‌و پییه، زهردهشتییه‌کان له‌ماوه‌ی هه‌رمانگ، جیژنیکیان ده‌بی‌ت، ئه‌وجا له ماوه‌ی دوا‌زه مانگی سالدا دوا‌زه جیژن ده‌گرن و هه‌ر جیژنیکیش تاییه‌تمه‌ندی و ناوی تاییه‌ت به‌خوی پپوه‌دیاره و له سه‌ر بابه‌ت و ته‌وه‌ریکی جیا‌واز و پپویست دیته‌دی.

جه‌ژنی سه‌ده، چوارشه‌مه‌سووری، تیرگان، میه‌ره‌گان، نه هورۆز، رۆژی ژنان و ... له‌م ده‌سته جیژنانه ه. سی جه‌ژنی سه‌ره‌کی و زۆردی‌یرین و به‌نرخ‌ی زهردهشتییه‌کان میه‌ره‌گان، نه هورۆز و چوارشه‌مه‌سووری ده‌ناسری‌ت، که به‌چه‌شنیکی به‌ریلاو و به‌رده‌وام هه‌ر سال پپورۆز ده‌کری‌ت.

«« کۆتایی ««»»

شیکردنه هوه:

- ۱- پپیشگریک بۆ ریژ لی‌نان له زهرده‌شت که له لایه‌ن ئه‌هورامه‌زدا ته‌نیا به‌و به‌خشاوه.
- ۲- که‌وی، ناوی فه‌رمان‌په‌وا و ده‌سه‌لات‌داره‌کانی سه‌رده‌می زهرده‌شته که له ئاقیستادا ئاماره‌یان پپدراوه، له‌م وشه‌یه گه‌لیک ووشه‌ی کوردی وه‌ک کاک - کاوه و ... لی بۆته‌وه.
- ۳- که‌ر په‌ن، ناوی مامۆستایان و کاربه‌ده‌سته‌کانی ئایینی سه‌رده‌می ئه‌شوو زهرده‌شت .
- ۴- ئمشاسپند، نوینه ه و فریشته‌کانی ئه‌هورامه‌زدا، ئیزه‌ده موقه‌ده‌سه‌کان

سه‌رچاوه‌کان :

- ۱-تاریخ ایران باستان، دیانونوف، مترجم روحی ارباب
- ۲-تاریخ تمدن و فرهنگ ایران کهن، دکتر هوشنگ طالع
- ۳-میژوووی کورد و کوردستان، محه‌مه‌د مه‌ردۆخی کوردستانی، وه‌رگی‌پانی، محه‌مه‌د سه‌عید
- ۴-اوستا، ترجمه و پپژوهش، هاشم رضی
- ۵-زرتشت، پیامبر ایران باستان، هاشم رضی
- ۶-آناهیتا، ابراهیم پورداود، به‌کوشش مرتضی گرجی
- ۷-زند و هومن سین، کارنامه‌ اردشیر بابکان، صادق هدایت
- ۸-طلوع و غروب زردشتی گری یا ون‌دیداد، آر.سی. زرنر، دکتر تیمور قادری
- ۹-مجموعه قوانین زردشت یا ون‌دیداد، دارمستتر، ترجمه‌ دکتر موسی جوان
- ۱۰-اوستای کهن، رضا مرادی غیاث آبادی
- ۱۱-ون‌دیداد، جلد ۱ و ۲ و ۳، هاشم رضی

جهلال حاجی زاده

